

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต
เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา

นายอภิวัฒน์ ใจวล้าหิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

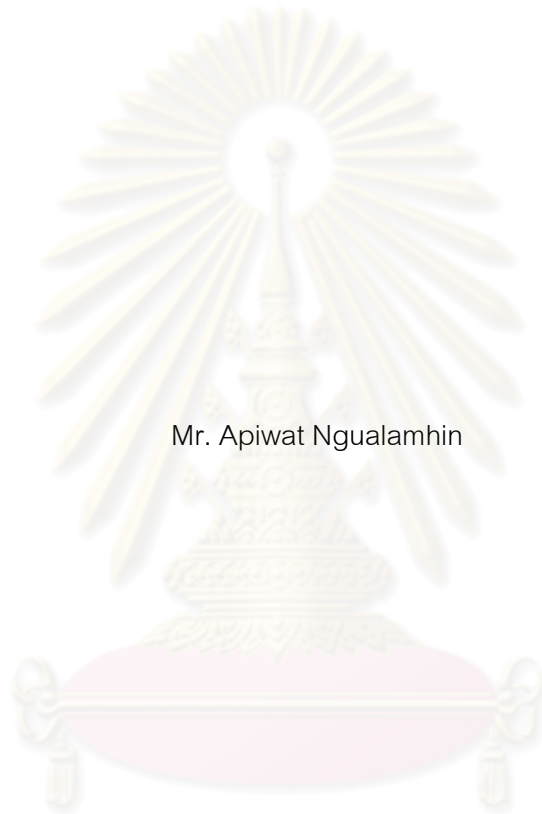
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING
FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON ETHICS DEVELOPMENT THEORY OF KOHLBERG
TO DEVELOP SPORTSMANSHIP OF THE PRIMARY SCHOOL STUDENTS

Mr. Apiwat Ngualamhin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education
Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตาม
แนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจ
นักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา

โดย

นายอภิวัฒน์ จังลำหิน

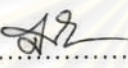
สาขาวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

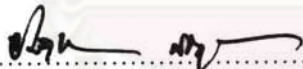
รองศาสตราจารย์ จินตนา สรายุทธพิทักษ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

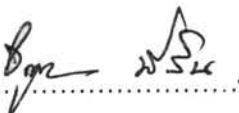

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์ธมยา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รชนี ขวัญบุญจัน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรุณ มีสิน)

อภิวัฒน์ จั้วลำหิน :การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา

(PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON ETHICS DEVELOPMENT THEORY OF KOHLBERG TO DEVELOP SPORTSMANSHIP OF THE PRIMARY SCHOOL STUDENTS)อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.จินตนา สราวุธพิทักษ์ , 186 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนอุทัย จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำนวน 8 แผน และแบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที"

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนในรายด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา .....หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา..... ลายมือชื่อนิสิต..... อภิวัฒน์ จั้วลำหิน.....

สาขาวิชา .....สุขศึกษาและพลศึกษา..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา...2553.....

5283464827 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : ETHICS DEVELOPMENT / THEORY OF KOHLBERG / PHYSICAL EDUCATION
LEARNING MANAGEMENT / SPORTSMANSHIP

APIWAT NGUALAMHIN: PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING
FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON ETHICS DEVELOPMENT THEORY OF
KOHLBERG TO DEVELOP SPORTSMANSHIP OF THE PRIMARY SCHOOL
STUDENTS ADVISOR : ASSOC. PROF .JINTANA SARAYUTHPITAK, 186 pp.

The purposes of this study were 1) to compare the average score of the sportsmanship before and after implementation of the experimental group students who were assigned the physical education learning management by using football activities based on ethics development by theory of Kohlberg to develop sportsmanship and the control group students who were learning the normal football activities. 2) to compare the average score of the sportsmanship after the implementation between the experimental group students and the control group students. The sample was 40 students from the U Tip School Samut Prakan province. Twenty students in the experimental group were assigned to study under the physical education learning management using football activities based on ethics development to Theory of Kohlberg, while the other twenty students in the control group were assigned to study the normal football activities. The research instruments were composed of the learning activity plan using eight physical education lesson plan for football activities based on ethics development Theory of Kohlberg to develop sportsmanship. The test of the sportsmanship reliability was 0.83. The data were analyzed by means, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows:

1. The mean scores of the sportsmanship of the experimental group students after experiment were significantly higher than before experiment at .05 level.

The mean scores of the sportsmanship of the control groups students before and after experiment were found no significant differences at .05 level.

2. The mean scores of the sportsmanship among the experimental group students and the control groups students after experiment were found significant differences at .05 level.

Department : .....Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Student's Signature

Field of Study : ....Health and Physical Education.....

Advisor's Signature

Academic Year : ..2010.....

Apiwat
Jintana S.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ จินตนา สรายุทธพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้ คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและตรวจทานวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ อินทร์ธมยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรกฏา นักคัม ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรพิมพ์ ธิระวัฒน์ อาจารย์ทัศนีย์ ศรีพิพัฒน์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำวิจัย

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ลินจง อินทร์มพรรย์ ผู้อำนวยการโรงเรียน คู่ทิพย์ จังหวัดสมุทรปราการ อาจารย์พรประเสริฐ เสือสี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน คู่ทิพย์ จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยทำวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคุณพ่อชนวัฒน์ จั้วลำหิน คุณแม่พรฉวี จั้วลำหิน ที่ให้การ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมาจนจบการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น เครื่องบูชาเพื่อทดแทนบุญคุณ

ขอขอบคุณสมเสร เอสซีจี สมุทรสงครามเอฟซี ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัย ได้ทำวิจัยใน ครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอบคุณ พี่น้อง สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคนที่ คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมาตลอดจนจบการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	12
ทักษะกีฬาฟุตบอล.....	16
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา.....	21
แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	26
พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	มาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา.....	11
2.2	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติ เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิต วิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา.....	12
3.1	ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	43
3.2	โครงสร้างแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา.....	44
3.3	แบบแผนการทดลอง.....	45
3.4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	46
3.5	จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้.....	47
4.1	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม กีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กและของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	50
4.2	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำแนก ออกเป็นในแต่ละด้าน.....	51
4.3	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	52
4.4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กโดยจำแนกเป็น รายข้อ.....	54

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	มาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา.....	11
2.2	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติ เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิต วิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา.....	12
3.1	ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	43
3.2	โครงสร้างแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา.....	44
3.3	แบบแผนการทดลอง.....	45
3.4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	46
3.5	จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้.....	47
4.1	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม กีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กและของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	50
4.2	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำแนก ออกเป็นในแต่ละด้าน.....	51
4.3	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	52
4.4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กโดยจำแนกเป็น รายข้อ.....	54

สารบัญภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	38
2	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	40
3	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	50
4	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำแนกออกเป็นในแต่ละด้าน.....	52
5	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	53
6	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	64
7	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นในแต่ละด้าน.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยของเรายังประสบปัญหาความวุ่นวายภายในประเทศซึ่งสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะประชาชนบางคนบางกลุ่มยังขาดความเคารพในกฎกติกาของบ้านเมืองและเมื่อขาดความเคารพกฎในกติกาของบ้านเมืองแล้วก็จะสร้างปัญหาให้กับสังคมตามมา รวมทั้งการที่ประชาชนขาดความมีน้ำใจนักกีฬา เห็นได้จากปัญหาความรุนแรง ความวุ่นวาย ที่เกิดขึ้นในการแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย มีเหตุการณ์การทำร้ายกันของผู้ชม กองเชียร์ อีกทั้งทั้งยังมีกรรมาทำร้ายผู้ตัดสินการแข่งขัน แสดงให้เห็นว่าประชาชนคนไทย ยังขาดการส่งเสริมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนั้นการที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ให้เกิดในตัวบุคคล การที่จะพัฒนาจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดในตัวบุคคลได้นั้น ต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา

“น้ำใจนักกีฬา” เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขันด้วยวิถีทางของการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ มีความยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับเคารพใน กฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง มีน้ำใจที่เต็มไปด้วยความสามัคคี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ถ้อยที ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่เอาัดเอาเปรียบแม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงข้ามก็ตาม (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2523อ้างถึงใน กลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) ดังนั้นครูผู้สอนพลศึกษาจึงควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียนตั้งแต่ประถมศึกษาเพื่อให้เกิดลักษณะนิสัยที่เป็นผู้ดูกีฬาเป็นและเป็นผู้มีน้ำใจในการแข่งขันกีฬาและถ้าครูจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อย่างแท้จริงแล้วผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 เข้าใจธรรมชาติและการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและ

กีฬาสากล มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา มาตรฐานการเรียนรู้ที่ พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา สารที่ 4 การเสริมสร้างสุขภาพ สมรรถภาพทางกายและการป้องกันโรค มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการเสริมสร้างสุขภาพ การดำรงสุขภาพการป้องกันโรค และการเสริมสร้างสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และสารที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุการใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรง (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช , 2551)

เมื่อวิเคราะห์จุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้ ในสารที่ 3 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาจะพบว่าเป็นสารที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยมีเป้าหมายของการศึกษาคือ จะต้องพัฒนาให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา การจัดการเรียนรู้ของสารที่ 3 แม้จะมีเนื้อหาที่แตกต่างกันแต่ก็มีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีทักษะในการเคลื่อนไหวและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลและมีจิตใจที่แจ่มใส ร่าเริง ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมไปถึงการคิดวางแผนหรือการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเอง และได้ฝึกประสบการณ์การเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม ทั้งนี้ กิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในทางพลศึกษานั้นได้จำลองการอยู่และการทำงานร่วมกันในสังคมมาให้นักเรียนได้รู้จักและเรียนรู้ถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองในสังคม โดยในขณะที่เล่นกีฬานักเรียนจะต้องเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบซึ่งถ้านักเรียนละเลยบทบาทหน้าที่ของตนเองแล้วจะเกิดผลเสียต่อทีมและการแข่งขันอย่างไร การที่นักเรียนจะปฏิบัติหน้าที่ในทีมได้โดยไม่ขาดตกบกพร่องนั้นนักเรียนจำเป็นที่จะต้องมีทักษะที่ดี มีสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรง และมีไหวพริบสติปัญญาในการแก้ไขปัญหาได้อย่างดี แสดงให้เห็นว่าในขณะที่นักเรียนได้เล่นกีฬาอยู่นักเรียนจะต้องบูรณาการความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถทั้งหมดของนักเรียนแต่ละคนออกมาอย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถมองเห็นว่าการใช้ชีวิตในสังคมก็เปรียบเสมือนการแข่งขันกีฬาที่จะต้องมีการแข่งขันกันตลอดเวลา ดังนั้นในการอยู่ร่วมกันในสังคมของชีวิตจริงนักเรียนก็จะอยู่ร่วมกันอย่างผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการสร้างสังคมโดยเริ่มจากการปลูกฝังแก่เด็กและเยาวชนให้มี

ใจรักในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ปลูกฝังให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ในสังคมและเคารพในกฎ กติกาของสังคม (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นกระบวนการจัดการ เรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้าน ความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีใน การออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง การจัด กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬานั้นพบว่า กิจกรรมกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาประเภททีมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสมบูรณ์แข็งแรงของ ร่างกายและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ ให้ความร่วมมือ และประสานกับผู้เล่นร่วมทีมทำให้มีพัฒนาการด้านสังคมด้วย นอกจากนี้ฟุตบอลยังเป็นกีฬา ที่ผู้เล่นทุกรายนิยมเล่นกันไปทั่วทุกหนแห่งในโลกโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนาน เป็นการ ออกกำลังกายทำให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีวินัยของตนเองสามารถควบคุมอารมณ์ของ ตนเองได้ทุกสถานการณ์ ฟุตบอลเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความร่วมมือ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ใน ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ทำให้ผู้เล่นอยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เหมาะสำหรับการใช้พัฒนาเยาวชน ดังนั้นการส่งเสริมให้เยาวชนหันมาสนใจกีฬาฟุตบอลให้มาก ขึ้น สามารถใช้เป็นกิจกรรมคลายเครียดหลังการเรียน ทำให้ร่างกายสดชื่น อารมณ์ดี ไม่เครียด เหมาะที่จะเป็นกีฬาสันตนาการ อีกทั้งยังใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความสามัคคี ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน (ยรรยงค์ สมทรง, 2546; สุขสวัสดิ์ ชนะพาล, 2550)

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับทุก ๆ คนไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ของเด็กแบ่งออกเป็น 3 ระดับ และแต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 2-10 ขวบ เด็กวัยนี้ จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินความถูกต้องผิด เป็นวัยเชื่อถือผู้ใหญ่ ความ สนใจจะอยู่ที่ตนเอง ไม่เข้าใจในระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการของเด็กวัยนี้ มี 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นการใช้การลงโทษเป็นเหตุผลของการตัดสินใจ เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 2-7 ปี เป็นขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะกลัวการลงโทษ

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นใช้การตอบสนองความต้องการของตนเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 7-10 ปี เป็นขั้นการแสวงหารางวัล ขั้นนี้เด็กจะทำดีตามคำสั่งและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ จึงเป็นขั้นที่ต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนมาตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติ เช่น เด็กทำดีเพราะต้องการได้รับคำชมเชย หรือได้รับรางวัลอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10-16 ขวบ พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้จะยึดถือกฎเกณฑ์ของสังคมหรือของกลุ่ม ไม่อยากทำความผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับตน หรือต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และเด็กในวัยนี้ยังเป็นวัยที่ยึดบุคคลที่ตนรักเป็นแบบฉบับ และยึดระเบียบของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องจาก 2 ขั้นแรก คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ขั้นนี้เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม หรือตามแบบฉบับของสังคม เพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม ระยะเวลาที่เด็กจะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี เป็นขั้นการทำตามความเห็นของผู้อื่น

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจระยะนี้เด็กจะมีอายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม เด็กจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของสังคมมาเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต และจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ ของกลุ่มหรือของสังคม เพื่อความเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือของสังคมนั้น เด็กวัยนี้จะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post-Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไปบุคคลระดับนี้จะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และหลักเกณฑ์ที่นำไปใช้ในสังคม จะนำความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง การพิจารณาความดีความชั่ว จะพิจารณาได้อย่างลุ่มลึก และมีเหตุผล ไม่ยึดหลักเกณฑ์ตายตัว และไม่ยึดตัวบุคคลหรือค่านิยมเฉพาะกลุ่ม จริยธรรมระดับนี้จึงเป็นจริยธรรมที่แยกออกจากกฎเกณฑ์ และการคาดหวังจากคนอื่น แต่จะใช้ความคิดตรึกตรองซึ่งใจ เป็นแนวทางการเลือกการประพฤติปฏิบัติ แบ่งออกได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องจาก 4 ขั้นแรก ตามลำดับ ดังนี้คือ

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้สัญญาสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นขั้นที่เลือกการกระทำโดยมีเหตุผล นำค่านิยมของสังคม สภาพการณ์สิทธิและหน้าที่ ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่มีเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ยอมรับมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจการกระทำ โดยไม่ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของบุคคลอื่น และสามารถควบคุมบังคับใจเองได้ พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะเป็นวัยรุ่นตอนปลายอายุ 16 ปีขึ้นไป จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการกระทำจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ขั้นที่ 6 ขั้นใช้หลักการจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้จะพบในผู้ใหญ่ที่มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในสังคม มีวัฒนธรรมอันดีงาม และมีความเจริญทางสติปัญญา ขั้นใช้หลักการทางจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจเป็นขั้นสูงสุดของเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นขั้นนำความรู้สากลที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์คำนึงถึงความถูกต้องมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของส่วนรวม บุคคลที่พัฒนาจริยธรรมถึงขั้นนี้จะมีอุดมคติเป็นคุณธรรมประจำใจ มีความละเอียดต่อการทำชั่ว คือ มีธรรม ได้แก่ หิริโอตตัปปะ แม้ว่าจะไม่มีใครเห็นก็ไม่ทำผิด คือไม่ทำผิดทั้งที่ลับและที่แจ้ง หรือแม้แต่มีโอกาสก็ไม่ทำผิด เป็นขั้นการยอมรับคุณค่าของมนุษย์ไม่ดูถูกเหยียดหยามคนอื่น

จากปัญหาความไม่เข้าใจกันในสังคมปัจจุบันซึ่งสาเหตุเกิดจากการขาดความมีน้ำใจ นักกีฬา ไม่ให้อภัยซึ่งกันและกัน และจากจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยเฉพาะในสาระที่ 3 ที่ต้องการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนและแนวคิดปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของโคลเบิร์ตดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา

คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตจะมีผลต่อความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนประถมศึกษาหรือไม่และมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนประถมศึกษาโดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิด

พัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา และการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความมีน้ำใจนักกีฬา

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติแตกต่างกัน

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติแตกต่างกัน

นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสื่อตามแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต (Kohlberg, 1976) ประกอบด้วย 1) รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย 2) ความยุติธรรม 3) ความสามัคคี 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับการจัดการ

เรียนการเรียนรู้พลศึกษา ในขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3) ขั้นตอนอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กีฬาฟุตบอลเป็นสื่อที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3) ขั้นตอนอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง จริยธรรมที่เป็นองค์ประกอบของการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ด้าน คือ 1) รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 2) ความยุติธรรม 3) ความสามัคคี 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย

นักเรียนระดับประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ

จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ, ศีลธรรม, กฎศีลธรรม กฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ หรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

แนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก หมายถึง แนวคิดที่แบ่งระดับในการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก ตามระดับอายุ ดังนี้ 1) ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 2-10 ขวบ มี 2 ขั้นคือ 1) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ 2) ขั้นแสวงหารางวัล 2) ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10-16 ขวบ มี 2 ขั้นคือ 1) ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ 2) ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา
2. นักเรียนระดับประถมศึกษาได้รับการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
3. เป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในระดับอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาผู้วิจัยรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 สาระมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
  - 1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา
  - 2.1 การจัดการเรียนรู้อพลศึกษา
  - 2.3 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา
  - 2.3 ทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
  - 3.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา
  - 3.2 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
  - 3.3 แนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต
4. พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา
  - 4.1 พัฒนาการทางร่างกาย
  - 4.2 พัฒนาการทางอารมณ์
  - 4.3 พัฒนาการทางสังคม
  - 4.4 พัฒนาการทางสติปัญญา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

1.1 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และอธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และ

ประเภทที่มออย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ

อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายและรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมแรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกมการเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬาโดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเองจนงานสำเร็จลุล่วง
8. วางแผนปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสม
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

ในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และ กีฬา มีตัวชี้วัดชั้นปีดังตารางที่ 1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหว ในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ	1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายแบบผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เช่น กระโดดหมุนตัว กระโดดเหยียดตัว แบบเคลื่อนที่ เช่น ชิกแซ็ก วิ่งเปลี่ยนทิศทาง ควบม้า และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่นบอล เขือก
2. ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ	2.1 กายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ
3. เล่นเกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด	3.1 เกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด
4. เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อย 1 ชนิด	4.1 กีฬาพื้นฐาน เช่น แฮร์บอล ฟุตบอล

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
 ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
 นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของ
 การกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเอง ชอบ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ผล พัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบ ปฏิบัติของผู้อื่น	1.1 การออกกำลังกาย เล่นเกมตามความชอบ ของตนเองและเล่นกีฬาพื้นฐานร่วมกับผู้อื่น 1.2 การวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองใน การออกกำลังกาย เล่นเกม และเล่นกีฬาตาม ตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น 1.3 คุณค่าของการออกกำลังกาย เล่นเกม และ เล่นกีฬาที่มีต่อสุขภาพ
2. ปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น	2.1 การปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่นกีฬา พื้นฐานตามชนิดกีฬาที่เล่น

กล่าวโดยสรุปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ โดยผ่านการเล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อย 1 ชนิด ได้แก่ แอโรบิค ฟุตบอล การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลาย ทั้งไทยและสากล สามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และได้รับการส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาและชื่นชมสุนทรียภาพของการกีฬา

2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ชาร์แมน (Sharman, 1934อ้างถึงในดไนย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาคือการศึกษาแขนงหนึ่งโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้การเคลื่อนไหวทางกลไกของร่างกายและเป็นการศึกษาที่ให้ผลทางพฤติกรรมพึงประสงค์

กู๊ด (Good, 1959อ้างถึงในดไนย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้อำนาจเนื้อมัดใหญ่ ๆ

ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

คามิล และ โรซาลิน (Camille & Rosalind, 1963 อ้างถึงใน ดนัย ดวงมฤเมศร์, 2553) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อและการกระทำนั้นจะเป็นข้อกำหนด เป็นเกณฑ์ แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน ดนัย ดวงมฤเมศร์, 2553) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

กอง วิสุทธารมณ (2523 อ้างถึงใน ดนัย ดวงมฤเมศร์, 2553) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมของการเคลื่อนไหวเป็นเครื่องมือประกอบการพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายเจริญเติบโต แข็งแรง ว่องไว ช่วยส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย หนักแน่น อดทน รู้แพ้รู้ชนะมีจิตใจสูงส่งสร้างสรรค์สามัคคี และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า พลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียนในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา

2.2 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษา

(ฟอง เกิดแก้ว, 2526 อ้างถึงใน ดนัย ดวงมฤเมศร์, 2553) กล่าวว่า การสอนพลศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้ นับว่าสำคัญ และเป็นหัวใจของการสอนพล

ศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ การสอนพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายได้อย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอน ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศทุกวัยถือว่าสมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิตและการประกอบ ภารกิจต่าง ๆ ในวัยเรียนเป็นช่วงระยะที่จะต้องสร้างสมให้เกิดขึ้น และหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้นวิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่สภาวะการมีสมรรถภาพ และสุขภาพเป็นสำคัญ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางพลศึกษาและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาศักยภาพต่าง ๆ ทางกายเป็นสิ่งฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ถ้าขาดทักษะย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมในกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ในโรงเรียนแล้วควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นคือ นอกบริเวณโรงเรียนและภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วด้วย เพราะว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษาประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่น มารยาทในการเล่นกีฬา หลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้ว การประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังจะเกิดผลเสียขึ้นด้วย

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไป ทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นจะต้องสร้างทางใดทางหนึ่งได้ โดยที่เราเชื่อว่า ผู้เรียนจะต้องค่อย ๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ ได้แก่ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักหมู่คณะความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลักเพื่อให้นักเรียน มีสุขภาพดี มีความรู้ดี มีทักษะดี

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2537อ้างถึงในदनัย ดวงมูเมศร์, 2553) กล่าวว่า พลศึกษาเป็น เครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็ก และความ ต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักวิถีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามหลักการและปรัชญาของการพลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ

1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นกระบวนการเตรียมร่างกายและจิตใจของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนพลศึกษา เป็นอันมาก เนื่องจากกระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว พร้อมที่จะเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยความปลอดภัย และทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวและพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้โดยไม่เกิดการบาดเจ็บ

2. กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาหรือกิจกรรมที่จะสอน รวมทั้งกำหนดระเบียบ กติกาการเล่น หรือข้อตกลงอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเล่นกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ในสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

4. กระบวนการสรุป ประเมินผล และสุขปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นการสรุปและประเมินผลของการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้ผู้เรียนทราบเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งที่ครูควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบจะมีทั้งในด้านการเล่น และพฤติกรรมมาร

แสดงออกของผู้เรียนเกี่ยวกับระเบียบ กติกา การมีน้ำใจนักกีฬา และอื่น ๆ ที่ควรส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้เรียนจะได้มีเวลาพักก่อนที่จะทำความสะอาดร่างกายและเข้าเรียนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพเป็นสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงให้ความสำคัญกับเรื่องทักษะกระบวนการ โดยผสมผสานเข้ากับเรื่องของความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ จะเห็นได้จากผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน คือ สามารถปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติเป็นประจำ สม่่าเสมอในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการปฏิบัติคือ กระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเกิดความชำนาญจากการที่ให้ผู้เรียนศึกษาตนเองโดยการสังเกตและได้เห็นตัวอย่างจากของจริงหรือการสาธิต ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติเกิดผลดีในการเรียนอย่างยิ่ง ขั้นตอนการปฏิบัติมี 4 ขั้นตอน คือ

1. สังเกตรับรู้ หมายถึง ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างหลากหลายจากรูปภาพ วีดิทัศน์ การสาธิตของจริง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และผู้เรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้
2. ทำตามแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนตามแบบอย่าง หรือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นทีละขั้นตอนโดยลำดับจากง่ายไปหายาก
3. ทำเองโดยไม่มีแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเองโดยลำดับขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นไปสู่ผลสำเร็จจากประสบการณ์ที่เคยเห็นได้ศึกษาด้วยตนเอง
4. ฝึกให้ชำนาญ หมายถึง ให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญหรือทำได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งอาจจะเป็นผลงานชิ้นเดิมหรือผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และเกิดการเรียนรู้ทางสังคมจากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ดังนั้นการเรียนการสอนพลศึกษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบ กติกา การมีน้ำใจนักกีฬาโดยการสังเกต การเลียนแบบ และการฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน

2.3. ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

มงคล แฝงสาเคน (2545) กล่าวว่าทักษะพื้นฐานนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกนักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะต้องผ่านขั้นตอนของการฝึกขั้นพื้นฐานมาทั้งสิ้น ไม่มีนักกีฬาคนใดที่เล่นฟุตบอลได้ดี โดยไม่ผ่านการฝึกขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะการฝึกทักษะขั้นพื้นฐาน เป็นการฝึกที่จะนำไปสู่การเล่นฟุตบอลเป็นทีมได้อย่างดีเยี่ยม เพราะต้องอาศัยความชำนาญของผู้เล่นแต่ละคนมา

ผสมกลมกลืนกัน การฝึกทักษะพื้นฐานจึงเป็นการฝึกทักษะของแต่ละคนให้มีความชำนาญ ทักษะพื้นฐานในการฝึกมี ดังนี้

2.3.1. การเตะลูกบอล

2.3.1.1. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ตามองลูก เท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอลแบะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้า หัวเข่า โดยใช้แรงจากสะโพก ลำตัวโน้มไปข้างหน้า น้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการ

การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นการเตะที่ใช้มากที่สุด เพราะเป็นลูกที่ฝึกง่าย มีความแน่นอนแม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นการส่งหรือการเปลี่ยนทิศทาง ทำได้รวดเร็ว

2.3.1.2. การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก

วิธีการ เท้าหลักอยู่ตรงกันข้ามกับลูกบอล ยืนในลักษณะหันข้างให้ลูกบอลน้ำหนักอยู่ที่เท้าหลัก ใช้เท้าด้านนอกเตะลูกค่อนลงไปข้างล่าง หรือประมาณกึ่งกลางของลูก เกร็งข้อเท้า เข่ายืด สะบัดข้อเท้า ลูกนี้เหมาะสำหรับการเปลี่ยนทิศทางหลบหลีกส่งในระยะสั้น ๆ บางครั้งขาดความแม่นยำ หากการฝึกไม่ชำนาญ

2.3.1.3. การเตะลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ เท้าหลักวางหลังลูกบอล ห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ เขย่งส้นเท้าเล็กน้อย ลำตัวโน้มไปข้างหน้า (อย่าเงยหน้า หากต้องการให้ลูกเรียดกับพื้น) เท้าที่ใช้เตะเหยียด โดยการรุ่มปลายเท้า ข้อเท้าเกร็ง หัวเข่าตั้ง อยู่เหนือลูกบอล เหวี่ยงเท้าตามไปลูกนี้มีประโยชน์มากในการยิงประตูเร็ว หนัก แม่น

2.3.2. การเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยเท้าข้างเดียวหรือสองข้าง จะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ได้ จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ พาไปในทิศทางที่ต้องการในขณะที่เลี้ยงหลบหลีกคู่ต่อสู้ ควรจะได้มีการหลอกล่อฝ่ายป้องกันเพื่อพาลูกเข้ายิงประตู ผู้เล่นควรได้ฝึกหัดให้เกิดความชำนาญทั้งสองเท้า และหากไม่จำเป็นไม่ควรจะเลี้ยงลูกบอลทุกครั้งที่ได้ครอบครองลูก หากสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้ ควรส่งให้ทันที เพราะจะได้ไม่เหนื่อยเร็ว และทำให้เกมรวดเร็วขึ้น จะเลี้ยงก็ต่อเมื่อเลี้ยงไปข้างหน้าเพื่อยิงประตู

2.3.2.1 หลักการเลี้ยงลูกบอล

วิธีการ มองดูลูกบอลด้วยการชำเลื่อง มองเป็นครั้งคราว ลูกบอลห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว ในขณะที่เคลื่อนที่ไป ควรโยกลำตัวไปด้วย เป็นการหลอกล่อฝ่ายตรงข้าม การใช้เท้าใช้ได้ทั้งข้างเท้าด้านนอก ข้างเท้าด้านใน และหลังเท้า

2.3.3. การโหม่งลูกบอล

การโหม่งลูกบอลเป็นวิธีการเล่นฟุตบอลอีกวิธีหนึ่ง นอกเหนือจากการใช้เท้าซึ่งการโหม่งสามารถใช้ได้ในการยิงประตู ป้องกันการยิงประตู และเปลี่ยนทิศทางได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน ก็คือ ผู้เล่นโหม่งลูกกลับคืนให้ผู้รักษาประตูฝ่ายเดียวกันจะไม่ผิดกติกาการเล่น บางครั้งเป็นเรื่องที่น่าทึ่งใจ สำหรับทีมที่ไม่ถนัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทีมชาติไทย จะทำให้เสียเปรียบทีมที่มีรูปร่างสูงใหญ่ และมีความชำนาญในการโหม่ง แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักฟุตบอลจะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

2.3.3.1. ทิศทางในการโหม่งลูกบอล

โดยปกติแล้วการโหม่งลูกบอลสามารถแยกได้ 3 ทิศทาง ดังนี้

1. การโหม่งลูกให้โด่ง จุดมุ่งหมายของการโหม่ง ก็เพื่อต้องการข้ามศีรษะของคู่ต่อสู้ที่อยู่ข้างหน้า การโหม่งอาจจะยืนโหม่งหรือกระโดดโหม่งก็ได้
2. การโหม่งลูกระดับอก จุดมุ่งหมายของการโหม่ง เพื่อต้องการส่งลูกบอลให้ฝ่ายเดียวกัน จังหวะหรือความแรงอยู่ที่ระยะที่จะส่ง วิธีการใช้หลักการเดียวกันกับการโหม่งลูกให้โด่ง แต่ให้กดคางลงมาเล็กน้อย
3. การโหม่งลูกบอลลงพื้น เป็นการโหม่งลูกบอลเพื่อยิงประตู หรือเปลี่ยนทิศทางวิธีการ หดตัว ถอยหลัง กดคางชิดอก พับศีรษะลง เพิ่มแรงกระแทกหรือพุ่งตัวใส่ก็ได้ เพื่อให้ลูกแรงและเร็ว

2.3.4. การหยุดลูกบอล

การหยุดลูกบอลหรือการรับลูกบอลที่ลอยมา และกลิ้งมากับพื้น เพื่อบังคับลูกบอลให้อยู่ในการครอบครองเพื่อที่จะเล่นต่อไป รวมทั้งการยิงประตูด้วยหากมีโอกาสการหยุดลูกสามารถใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ ยกเว้นมือและแขนทั้งสองข้างทั้งนี้ก็เพื่อลดแรงกระแทก ผู้เล่นควรทำตัวให้อ่อน เมื่อลูกสัมผัสอวัยวะที่ใช้หยุดลูกให้ผ่อนแรงตาม อย่าเกร็งจะทำให้ลูกกระดอนไปห่างตัว จะทำให้เสียการครอบครองได้ง่ายการหยุดลูกด้วยอวัยวะต่าง ๆ มีดังนี้

2.3.4.1. การหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า

วิธีการ หันหน้าหาลูกบอล ให้เปิดปลายเท้าทำมุมกับพื้น โดยการกดสันเท้าลงมีเนื้อที่เพียงพอที่จะจับลูกบอลได้ ประมาณ 3-4 นิ้ว เข่าอเล็กน้อย ไม่เกร็ง กางแขนออก เมื่อลูกเข้าไปอยู่ในฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบา ๆ หากลูกโด่งให้ปล่อยลูกบอลลงพื้นก่อนที่ลูกจะกระดอนขึ้นมาให้ใช้ฝ่าเท้าวางเหมือนลูกบอลเหยียบลูกบอลเบา ๆ

2.3.4.2 . การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ให้ยกเท้าไปข้างหน้า เพื่อดักลูกบอลเมื่อลูกบอลสัมผัสเท้า ให้ดึงเท้ากลับก้มตัวเล็กน้อย แขนงออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังงอเล็กน้อย หากเป็นลูกโด่ง ตามองที่ลูกก่อนที่ลูกจะตกถึงพื้น ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอลประมาณเข่า เมื่อลูกบอลสัมผัสเท้าให้ดึงกลับเอาลูกลงสู่พื้น (การหยุดลูกข้างเท้าด้านนอกใช้หลักการเดียวกัน)

2.3.4.3. การหยุดลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ ใช้หลักการเดียวกันกับการหยุดด้วยข้างเท้า เพียงแต่การหยุดลูกโด่ง ให้ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอล เมื่อสัมผัสเท้าก็ผ่อนตาม ดึงลูกลงพื้น

2.3.4.4. การหยุดลูกด้วยหน้าขา

วิธีการ เป็นการหยุดลูกที่ลอยมาในอากาศเท่านั้น โดยการยกเท้าขึ้นไปรับลูก ให้เข้าขนานกับพื้น เมื่อสัมผัสหน้าขา ให้ดึงเข่ากลับ กางแขนออกเพื่อการทรงตัว

2.3.4.5. การหยุดลูกด้วยหน้าอก

วิธีการ ยืนกางแขนออกเพื่อการทรงตัว เท้าห่างกันประมาณช่วงไหล่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าอกก่อนลูกบอลจะกระทบหน้าอก โดยการยืดหน้าอกรับลูกบอล เมื่อลูกบอลกระทบหน้าอกให้ผ่อนตัวลงให้ลูกบอลลงพื้น เพื่อเล่นต่อไป

2.3.4.6. การหยุดลูกด้วยศีรษะวิธีการการยืนมีลักษณะเหมือนการโหม่งบอลจะยืน

เท้าขนานหรือเท้านำเท้าตามก็ได้ ตามองลูก ยืดตัว เงยหน้า ให้ลูกบอลกระทบหน้าผาก ให้ย่อตัวลงหรืออาจกระโดดขึ้นไปหยุดก็ได้เกร็งคอหดตัวกลับ

สรุปได้ว่าในทักษะพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้กีฬาฟุตบอลโดยทั่วไปประกอบด้วย การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก และหลังเท้า การเลี้ยงลูกบอล การโหม่งลูกบอลและการหยุดลูกบอล การยิงประตู

2.4. การฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา

หลักสำคัญของการฝึก

ทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนระดับประถมศึกษา(วิทยา เลาหลด 2545)ได้กระตบอายุ 8 และ 9 ปี จะต้องสอนเทคนิคพื้นฐานง่าย ๆ ในการเรียนรู้ การใช้ส่วนต่าง ๆ ในการใช้เท้าเตะ เช่น การเตะข้างเท้าด้านใน การเลี้ยงลูกหรือวิธีการพื้นฐาน การเล่น 2 ต่อ 1 และ 3 ต่อ 1 และในระดับ 10ปี ควรจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติม การฝึกแบบใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในด้านต่อ ๆ ไป แต่ไม่ว่าจะหยุดฝึกซ้อมสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมามาในระดับ 8-9 ปี ผู้ฝึกสอนสามารถนำกลับมาฝึกซ้อม และทบทวนไปด้วย โดยเฉพาะเด็กที่ขาดความชำนาญ ซึ่งอาจจะต้องดูแลฝึกซ้อมเป็นพิเศษ

เด็กอายุ 10-12 ปี เป็นวัยที่สำคัญหรือที่เรียกว่า Golden Age สภาพร่างกายและจิตใจ อาจจะเป็นปัญหาสำหรับเด็กในวัยนี้ เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนจึงต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ พร้อมทั้งฝึก พื้นฐานการเล่น การเตะ ที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็น การเลี้ยง การจับ ส่ง หรือการเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว คล่องแคล่ว ซึ่งจะต้องฝึกฝนให้ชำนาญ ทั้งรูปแบบการเล่นเป็นเกม และการเล่นเป็นกลุ่ม รู้จัก รับผิดชอบทั้งในเกมและนอกสนาม เด็กในวัยนี้ทุกคนอยากจะแสดงออกในเกมการเล่น อยากโชว์ ความสามารถอย่างเต็มที่ ไม่กลัวการบาดเจ็บ ไม่ยอมพ่ายแพ้ เพราะฉะนั้น เด็กในวัยนี้จึงต้อง เรียนรู้กับคำว่า “พ่ายแพ้” เรียนรู้ความถูกต้อง การปรับปรุงแก้ไข และการติชมฯฯ

จุดมุ่งหมายในการฝึกซ้อมของเด็กวัยต่าง ๆ มีดังนี้ (วิทยา เลหากุล 2545)

จุดมุ่งหมายในการฝึกของเด็กอายุ 11 ปีมีดังนี้

1. เทคนิคไม่มีลูกบอล

- 1.1 วิ่งถอยหลัง
- 1.2 วิ่งสไลด์ข้าง
- 1.3 วิ่งไขว้ขา (วิ่งไปด้านข้าง คล้ายกับการวิ่งสไลด์ข้างโดยใช้ขาซ้ายหรือข้ายไป ข้างหน้า)
- 1.4 เหมือนข้อ 1.3. แต่ไขว้ไปด้านหลัง โดยใช้ขาซ้ายหรือขวานำไปก่อน

1. เทคนิคกับลูกบอล

- 2.1 ฝึกความคุ้นเคยกับลูกบอล โดยเพิ่มความเร็วในการเล่นกับลูกบอล
- 2.2 เตะด้วยหลังเท้า ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา (ไม่ตกพื้น)
- 2.3 เตะด้วยหัว

2. เทคนิคพื้นฐาน

- 3.1 การคอนโทรลลูกโด่ง ลูกโค้ง ด้วยข้างเท้าด้านนอก
- 3.2 การหยุดลูกโด่ง ลูกโค้ง ด้วยข้างเท้าด้านใน (ทบทวน)
- 3.3 การเลี้ยงด้วยข้างเท้าด้านใน
- 3.4 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน (ลูกแป โด่ง หรือ ลูกในอากาศ) ซึ่งจะเป็นพื้นฐาน ในการยิงประตูโดยการวอลเลย์ด้วยข้างเท้าด้านใน

จุดมุ่งหมายในการฝึกของเด็กอายุ 12 ปี (วิทยา เลหากุล 2545) มีดังนี้

1. เทคนิคการวิ่งไม่มีลูกบอล

- 1.1 วิ่งเปลี่ยนทิศทางไปข้างใน
- 1.2 วิ่งถอยหลัง เปลี่ยนทิศทาง
- 1.3 วิ่งเปลี่ยนความเร็ว

2. เทคนิคกับลูกบอล

2.1 ฝึกความคุ้นเคยกับลูกบอล และเพิ่มความเร็วในการบังคับฟุตบอล

2.2 พื้นฐานทางด้านเทคนิค

2.3 เตะเดินไปข้างหน้าด้วยหลังเท้า

3. เทคนิคพื้นฐาน

3.1 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน

3.2 การแย่งลูกด้วยการเบียด-ชน

3.3 การเลี้ยงกลับตัว

3.4 การเตะลูกพร้อม

3.5 การโหม่ง

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

3.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับทุก ๆ คนไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น ดังที่นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

แบรโรว์ (Barrow, 1977 อ้างถึงในदनัย ดวงภูเมศร์, 2553) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือเล่นเกม

แมคคาร์ธี (McCarthy, 1987 อ้างถึงในदनัย ดวงภูเมศร์, 2553) ได้อธิบายว่า การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะโดยไม่ท้วงติงอย่างใด

(จรินทร์ ธาณรัตน์, 2514อ้างถึงในกลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) ได้อธิบายว่า การเล่นกีฬานอกจากจะมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะความชำนาญในกีฬาประเภทนั้น ๆ และเพื่อความ สุขสมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเล่นกีฬา ก็คือการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการกีฬา ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การที่ผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬา เล่นกีฬาเพื่ออุดมการณ์ทางกีฬาอย่างแท้จริง ไม่หวังแต่ความแพ้ชนะ เป็นสำคัญ ไม่เอารัดเอาเปรียบคู่ต่อสู้แบบผิดกฎกติกา รู้จักเสียสละ รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักให้อภัยคู่แข่ง ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพอ่อนน้อม เป็นต้น

(ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ, 2521 อ้างถึงในกลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) ได้อธิบายว่า หัวใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ การรู้ชนะ การรู้จักภัย เคารพกติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้งและมีได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังคงรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคม

ด้วย ซึ่งนำใจนักกีฬาแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ความรับผิดชอบ (Responsibility) กิริยาท่าทาง (Manners) และค่านิยมทางด้านจิตใจ (Moral Values)

(กรมพลศึกษา, 2522 อ้างถึงในดเนย์ ดวงภูเมศร์, 2553) ได้ให้ความหมายว่า การนำใจนักกีฬา คือ รู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ ไม่เอาตัวเอาเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารี ไม่เป็นผู้มีอคติ มีความอดทนอดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีระเบียบวินัย มีความสุภาพอ่อนน้อม และถ่อมตนเสมอ ให้เกียรติผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตามอัตภาพ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นหลักหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เล่นด้วยชั้นเชิงของการกีฬาเต็มกำลังความสามารถ ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพลาดพลั้งที่เกิดขึ้น เล่นด้วยความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งจองหอง หรือโอ้อวด พยายามควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เป็นผู้มีน้ำใจหนักแน่น อดกลั้นและยับยั้งใจ ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ถ้าแพ้หรือชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากเกินไป เล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่นนอกจากความสนุกสนานและสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเป็นที่ตั้งเท่านั้น

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา หมายถึง ลักษณะของการมีจิตใจที่เต็มไปด้วยคุณธรรม ตลอดจนการมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม

อร่าม เสียนขุนทด (2533) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมที่นักกีฬาพึงยึดถือ ทั้งนี้เพราะจะทำให้บุคคลที่ยึดถือ เป็นผู้ที่มีนิสัยรักความยุติธรรม เสียสละ สามารถชนะใจคนทั่วไปและเป็นคุณธรรมที่ก่อให้เกิดความสามัคคี

สรุปได้ว่าการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่ดีของแต่ละบุคคลที่ยึดถือและปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมเป็นที่สังคมยอมรับ โดยเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งในการแข่งขันกีฬา และในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข

ลักษณะสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา ได้มีนักพลศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

เปป และมีนส์ (Pape and Means, 1963 อ้างถึงในถนนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้ อธิบายว่า ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย การเล่นด้วยความยุติธรรม การให้ความร่วมมือ ความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ ความซื่อสัตย์ และความเมตตากรุณา

พัรวดี (Purdy, 1973 อ้างถึงในถนนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้ อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา คือ การแสดงการยอมรับคู่แข่งตลอดเวลา ยอมรับเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน มีความรู้ความเข้าใจกฎกติกาการแข่งขันเป็นอย่างดี คุมตนเองได้ ยอมรับทักษะการเล่นของเพื่อนร่วมทีม

บาร์โรว์ (Barrow, 1977 อ้างถึงในถนนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้ อธิบายว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ การเล่นด้วยความยุติธรรม การไม่ใช้อัดหรือไม่ยกตนข่มท่านเมื่อได้รับชัยชนะ การยอมรับและควบคุมตนเองได้เมื่อแพ้และยังประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ อีกหลายประการ เช่น ความซื่อสัตย์ การเล่นอย่างสุภาพ การควบคุมตนเอง เป็นต้น

จากคุณลักษณะของน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง บุคคลที่มีจิตใจบริสุทธิ์โอบอ้อมอารี ใจกว้างที่จะยอมรับในสิ่งที่เป็นอย่างจริง สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เคารพในกฎ กติกา ถึงคราวแพ้ก็ยอมรับ ถึงคราวชนะก็ไม่เยาะเย้ย ฝ่ายตรงข้ามมีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ระวังอยู่เสมอว่าการเล่นกีฬาเพื่อความสามัคคี สุขภาพ และพลานามัยที่ดี มีความสำคัญมากกว่าการมุ่งหวังเพื่อชัยชนะอย่างเดียว ซึ่งในบรรดาคุณธรรมจริยธรรมที่ได้จากการเล่นกีฬานั้น การมีน้ำใจนักกีฬา เป็นคุณธรรมจริยธรรมในภาพรวมที่เป็นจุดเด่นที่สุดที่ควรมุ่งเน้นเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

3.2 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

(จรรยาพร ธรณินทร์, 2534 อ้างถึงในกลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) อธิบายว่า แนวทาง การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาสำหรับเด็กควรเป็นไปดังนี้

1. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษาและในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม
2. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กทุกคน ไม่เลือกเฉพาะบางคนแต่ควรเป็นไปอย่างถ้วนหน้า

3. กีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากเป็นการฝึกการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน

4. กีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้ จะเน้นความสนุกสนาน อ่อนน้อม การเคารพครูอาจารย์ การนำศิลปะการต่อสู้ไปใช้ในทางที่ดีงาม

5. การมีน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่เฉพาะในเกมกีฬาเท่านั้น

6. ครู อาจารย์ และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เด็กได้ เพราะในชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่เฉพาะแต่ในชั่วโมงพลศึกษาเท่านั้น

7. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกีฬาบ่อย ๆ เป็นหนทางหนึ่งที่จะสอนความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กได้ ทั้งนี้ครูและผู้ฝึกสอนประจำทีมจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เล่นกีฬาเพื่อความมีน้ำใจนักกีฬาและมิตรภาพ

8. ควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กตั้งแต่เยาว์ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันได้อย่างราบรื่น

9. เด็กที่มีน้ำใจนักกีฬามักสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้อื่นได้ดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

10. เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรงและโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม

(เอกวิทย์ ฌ กลาง, 2506 อ้างถึงในดุษฎี ดวงภุมเมศร์, 2553) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนหรือการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาไม่ควรจัดสอนเป็นการเฉพาะ แต่ควรแฝงอยู่อย่างเหมาะสมในกิจกรรมทุกอย่างของวิชาพลศึกษา โดยจัดให้เป็นประสบการณ์จริง ซึ่งนักเรียนไม่รู้เลยว่ากำลังถูกสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาหรือเรียกว่า การดูซึมทางวัฒนธรรมตามธรรมชาติ

(ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ, 2521 อ้างถึงในถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้กล่าวถึงน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรม เป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง เหมาะสมที่แสดงออกให้เห็นได้ อีกทั้งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้นน้ำใจนักกีฬาควรจะเป็นหลักในการดำเนินชีวิตในสังคมได้ เพราะมีแนวทางปฏิบัติที่ดีมากมายทางด้านร่างกายและจิตใจ อันได้แก่ ความรับผิดชอบ กิริยา ท่าทาง และค่านิยมทางจิตใจ

(ทอง วิสุทธารมณ, 2523 อ้างถึงในถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้เสนอแนวความคิดและแนวทางการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เด็กกีฬาไว้ว่า การกีฬาจะพัฒนาคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นทางด้านร่างกาย ทางใจ ทางด้านความประพฤติ ความรับผิดชอบ และการช่วยเหลือผู้อื่น การที่จะปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นกีฬาเป็นประจำ ครูหรือผู้ฝึกสอนกีฬาอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีและถูกต้อง

เน้นตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็น ไม่ยุยงให้เล่นผิดกติกาหรือให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อชัยชนะอย่างเดียว แต่ควรเน้นให้เล่นกีฬาอย่างยุติธรรม รู้จักสามัคคี

(พยุงค์ดี สนเทศ, 2530อ้างถึงในดณัย ดวงภุมเมศร์, 2553) ได้กล่าวถึงการปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในชั่วโมงสอนวิชาพลศึกษาว่าครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายด้าน ซึ่งพอสรุปเป็นด้านใหญ่ได้ 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง เหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ ข้อตกลง กฎหมายและศีลธรรม ครูพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรี

ตั้งแต่การแต่งกายอย่างเป็นระเบียบ ถูกต้องตามที่โรงเรียนกำหนด รักษาความสะอาดของสถานที่เรียน อุปกรณ์และสนามกีฬา เชื้อพังค้ำสั่ง ระเบียบที่ครูกำหนด ปฏิบัติตามกฎกติกาที่เล่น รู้จักการเข้าแถว การเดิน การวิ่ง อย่างเป็นระบบหมู่พวก ใช้วาจาอย่างสุภาพเรียบร้อยทั้งในและนอกสนามกีฬา รู้จักควบคุมจิตใจและอารมณ์ให้อยู่ในกรอบที่ติงาม ถึงแม้จะได้รับการย่วยจากสิ่งเร้าภายนอกต่าง ๆ นานาก็ตาม

ความเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอน เพราะวาระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่น ๆ ต่อไป ดังนั้นก่อนที่จะสอนในเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้อุครูผู้สอนต้องฝึกระเบียบต่าง ๆ เช่น การเข้าแถว ระเบียบแถว การเบิก การเก็บอุปกรณ์พลศึกษา การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน และการตรงต่อเวลา เป็นต้น

2. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพันด้วยความพากเพียร และความละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ในงานที่ได้รับมอบหมายโดยเน้นที่ความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความเคารพต่อกฎกติกาการแข่งขัน มีอารมณ์หนักแน่นเมื่อเผชิญกับภาวะความกดดันขณะเล่นกีฬาหรือแข่งขัน รู้จักปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ตนได้รับมอบหมายในการเล่นหรือแข่งขันกีฬาให้ดีที่สุด มีความเพียรพยายามในการฝึกซ้อมตรงต่อเวลาที่ครูหรือผู้ฝึกสอนกีฬากำหนด และต้องการให้นักเรียนยอมรับในความสามารถของตนเอง

ความรับผิดชอบ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่างๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ต้องการให้นักเรียนเหล่านั้นเกิดความรับผิดชอบขึ้นกับตัวเอง นอกจากนั้นในด้านกาฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา ครูผู้สอนจะต้องให้นักเรียนมุ่งมั่นเอาจริงกับเกม ไม่มีการผ่อนฝีมือหรือท้อถอยเมื่อทำการแข่งขัน ซึ่งการที่ครูสามารถจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม การเรียนทักษะกีฬา เป็นกลุ่มให้มีความ

เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน จะทำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาทางทักษะกีฬา และปลูกฝังความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี

3. ความเสียสละ หมายถึง การละความเห็นแก่ตัวการให้แก่บุคคลที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด รวมทั้งการรู้จักสละทิ้งอารมณ์ร้ายในตนเองด้วย โดยที่จะต้องให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ทำกิจการงานเท่าที่จะทำได้ไม่นิ่งดูตาย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหา ช่วยเพิ่มพูนความรู้ตามกำลังสติปัญญา และมีความยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุขให้อภัยอยู่เสมอ

การสอนวิชาพลศึกษานั้น ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นตัวอย่างหรือเป็นต้นแบบพฤติกรรมนำมาซึ่งความเสียสละให้นักเรียนได้ในหลายกรณี เช่น การเสียสละยอมให้ผู้อื่นหรือผู้อ่อนแอเข้าร่วมกิจกรรมก่อนการช่วยให้กำลังใจเพื่อน ช่วยคิดหาแนวทางให้กิจกรรมสนุกสนานมีเพื่อน ๆ เข้าร่วมทุกคน เสียสละเวลาช่วยฝึกซ้อมให้กับบุคคลที่มีทักษะด้อยกว่า ให้อภัยเพื่อนที่เล่นรุนแรงอย่างไม่ได้ตั้งใจ เป็นต้น

(दनัย จารุประสิทธิ์, 2533อ้างถึงในदनัย ดวงกุมเมศร์, 2553) ได้อธิบายว่า การตระหนักถึงความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมเบื้องต้นของการกีฬา ซึ่งครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะช่วยปลูกฝังให้เกิดมีขึ้นในตัวของเด็ก โดยพยายามให้เด็กไม่ได้ยึดมั่นในเรื่องของชัยชนะ หรือแพ้ ไม่ใช่สาระสำคัญของชีวิตแต่ควรมีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล รู้จักควบคุมอารมณ์ รู้จักเสียสละ รักพวกรักพ้อง เป็นลักษณะสำคัญที่เกิดจากการเล่นกีฬาที่น่าจะส่งผลให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างดี ตลอดจนสามารถสร้างสรรค์คุณธรรมประจำใจ และสังคมให้ก้าวหน้าสืบไป

สรุปได้ว่าความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรมในตัวบุคคลที่แสดงออกในการอยู่ร่วมกันในสังคม องค์ประกอบของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ 5 ประการดังนี้ 1. ด้านการรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย

3.3 แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

(ประสาธ อิศรปริดา, 2549อ้างถึงในदनัย ดวงกุมเมศร์, 2553) อธิบายทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะพัฒนาสอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ เพราะการที่เด็กจะวินิจฉัยจริยธรรม (Moral Judgment) ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี สิ่งใดควรหรือไม่ควรนั้น ต้องอาศัยการใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยาและความคิดเชิงนามธรรม ฉะนั้นเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นก่อนการคิดแบบเหตุผล (Preoperational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับต้น ส่วนเด็กที่มี

พัฒนาการทางปัญญาในขั้นการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับสูงสุด

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กแบ่งออกเป็น 3 ระดับ แต่แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 2-10 ขวบ เด็กวัยนี้จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินความถูกความผิด เป็นวัยเชื่อถือผู้ใหญ่ ความสนใจจะอยู่ที่ตนเอง ไม่เข้าใจในระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการของเด็กวัยนี้มี 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นการใช้การลงโทษเป็นเหตุผลของการตัดสิน เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 2-7 ปี เป็นขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะกลัวการลงโทษ

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นใช้การตอบสนองความต้องการของตนเป็นเหตุผลในการตัดสิน เป็นวัยที่มีอยู่ระหว่าง 7-10 ปี เป็นขั้นการแสวงหารางวัล ขั้นนี้เด็กจะทำดีตามคำสั่งและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ จึงเป็นขั้นที่ต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนมาตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติ เช่น เด็กทำดีเพราะต้องการได้รับคำชมเชย หรือได้รับรางวัลอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10-16 ขวบ พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้จะยึดถือกฎเกณฑ์ของสังคมหรือของกลุ่ม ไม่อยากทำความผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับตน หรือต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และเด็กในวัยนี้ยังเป็นวัยที่ยึดบุคคลที่ตนรักเป็นแบบฉบับ และยึดระเบียบของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องจาก 2 ขั้นแรก คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสิน ขั้นนี้เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม ระยะเวลาเด็กจะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี เป็นขั้นการทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินระยะนี้เด็กจะมีอายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม เด็กจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของทางสังคมมาเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต และจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือของสังคม เพื่อความเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือของสังคมนั้น เด็กวัยนี้จะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post-conventional Level) เป็นระยะที่เด็กมีอายุ 16 ปีขึ้นไป ระดับนี้บุคคลจะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และหลักเกณฑ์ที่นำไปใช้ในสังคม จะนำความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง การพิจารณาความดี ความชั่ว จะพิจารณาได้อย่างลุ่มลึก และมีเหตุผล ไม่ยึดหลักเกณฑ์ตายตัว และไม่ยึดตัวบุคคลหรือค่านิยมเฉพาะกลุ่ม จริยธรรมระดับนี้จึงเป็นจริยธรรมที่แยกออกจากกฎเกณฑ์ และการคาดหวังจากคนอื่น แต่จะใช้ความคิดตรึกตรองซึ่งใจ เป็นแนวทางการเลือกการประพฤติปฏิบัติ แบ่งออกได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องจาก 4 ขั้นแรก ตามลำดับ ดังนี้คือ

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้สัญญาสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นขั้นที่เลือกการกระทำโดยมีเหตุผล นำค่านิยมของสังคม สภาพการณ์สิทธิ และหน้าที่ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่มีเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ยอมรับมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจการกระทำ โดยไม่ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้คนหรือหมู่มาก และสามารถควบคุมบังคับใจเองได้ พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะเป็นวัยรุ่นตอนปลายอายุ 16 ปีขึ้นไป จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการกระทำจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เป็นขั้นแสดงการกระทำโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น

ขั้นที่ 6 ขั้นใช้หลักการจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้จะพบในผู้ใหญ่ที่มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในสังคมมีวัฒนธรรมอันดีงาม และมีความเจริญทางสติปัญญา ขั้นนี้ใช้หลักการทางจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจเป็นขั้นสูงสุดของเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นขั้นนำความรู้สากลที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์คำนึงถึงความถูกต้องมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของส่วนรวม บุคคลที่พัฒนาจริยธรรมถึงขั้นนี้จะมีอุดมคติเป็นคุณธรรมประจำใจ มีความละเอียดต่อการทำชั่ว คือ มีธรรมะ ได้แก่ หิริโอตตัปปะ แม้ว่าจะไม่มีใครเห็นก็ไม่ทำผิด คือไม่ทำผิดทั้งที่ลับและที่แจ้ง หรือ แม้แต่มีโอกาสก็ไม่ทำผิด เป็นขั้นการยอมรับคุณค่าของมนุษย์ไม่ถูกเหยียดหยามคนอื่น

โคลเบอร์ก, (1969 อ้างถึงในदनัย ดวงภุมเมศร์, 2553) เชื่อว่าการพัฒนาทางจริยธรรมเป็นไปตามขั้นจากขั้นที่ 1 จนถึงขั้นที่ 6 จะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้เพราะการพัฒนาทางจริยธรรมขั้นสูงจะเกิดขึ้นด้วยการใช้เหตุผลทางจริยธรรมขั้นต่ำกว่าก่อน เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ ๆ หรือเข้าใจความหมายของประสบการณ์เดิมดีขึ้น จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดการพัฒนาทางจริยธรรมขั้นสูงขึ้น อย่างไรก็ตามแต่ละบุคคลอาจไม่สามารถบรรลุพัฒนาการทางจริยธรรมจนถึงขั้นสุดท้ายได้ ซึ่งโคลเบอร์กพบว่าบุคคลส่วนมากจะมีพัฒนาการถึงขั้นที่ 4 เท่านั้น นอกจากนั้น โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1969) ได้แบ่งลักษณะจริยธรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ 1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ว่าการกระทำชนิดใดดีควรทำและการกระทำชนิดใด

ไม่ดีไม่ควรทำ พฤติกรรมชนิดใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ซึ่งความรู้เชิงจริยธรรมจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล

2. ทักษะคิดเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับความรู้เชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าจะมีความพึงพอใจหรือไม่เพียงใด ซึ่งมักจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น ทักษะคิดเชิงจริยธรรมจะเป็นพัฒนาการทางจริยธรรมที่สูงขึ้นจากระดับความรู้เชิงจริยธรรม จึงสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ทักษะคิดเชิงจริยธรรมอาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งแสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลอาจมีเหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับของพัฒนาการทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ หรือไม่แสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะจะส่งผลถึงความสงบสุขของสังคมนั้น

สรุปได้ว่าการพัฒนาทางจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ต จะมีระดับของจริยธรรมอยู่ในระดับก่อนกฎเกณฑ์ช่วงอายุ 2-10 ปีและระดับตามกฎเกณฑ์ช่วงอายุ 10-16 ปี ชั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมจะอยู่ในขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล และขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ

4. พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา

สุชา จันทร์อม (2545) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของนักเรียนประถมศึกษาไว้ว่านักเรียนในวัยที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี วัยนี้จะคาบเกี่ยวกับวัยรุ่นแรกเริ่มและวัยรุ่นตอนต้น วัยนี้ไม่แตกต่างกับวัยเด็กตอนกลางมากนักแต่เกิดการเปลี่ยนแปลงในร่างกายเนื่องจากการทำงานของต่อมต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงของโครงกระดูกและสัดส่วนร่างกายเพื่อเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น

4.1 พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development)

ระยะนี้ร่างกายของเด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วพอ ๆ กับระยะทารก ดังนี้

1. ส่วนสูงและน้ำหนัก เด็กหญิงจะมีส่วนสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดระหว่าง 10.5-14 ปี ส่วนเด็กชายจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระหว่างอายุ 12.5-14.5 ปี และค่อย ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนอายุ 18 ปี

2. โครงกระดูกและฟัน ท่อนขาตอบนนเติบโตอย่างรวดเร็วมากจึงมองดูขายาวกระดูกเชิงกรานของเด็กหญิงจะขยายออกกระดูกแน่นแข็งและมีแร่ธาตุมากส่วนฟันจะขึ้นทุกปี ปีละ 2-3 ซี่ โดยมากกรามซี่ที่ 2 จะขึ้นในระยะนี้

3. สัดส่วนของร่างกาย ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเจริญเติบโตไม่พร้อมกัน เด็กชายมีขากรรไกรออกกว้าง ไหล่กว้าง มือเท้าใหญ่ แขนขายาว ทรวดทรงผึ่งผาย หน้ายาวเล็กกว่ากว้างกว่าหน้าผากดูสูง จมูกที่สั้นก็ดูยาวลงมาและใหญ่ขึ้น เด็กหญิงจะมีสะโพกผาย ลำตัวกลมมีส่วนโค้ง

4. การเคลื่อนไหว เนื่องจากร่างกายของเด็กวัยนี้เจริญไม่ได้สัดส่วนจึงทำให้การเคลื่อนไหวของเด็กดูเก้งก้าง

4.2 พัฒนาการทางอารมณ์ (Emotional Development)

เนื่องจากเด็กวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็วจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ของเด็กด้วย เด็กวัยนี้มีความหุนหัน กังวล ซึ่งมาจากการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้น อารมณ์ของเด็กวัยนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่ดีหรือร้ายจนเกินไป ดังนี้

1. เด็กวัยนี้สามารถรักษาอารมณ์ไว้ได้ดีพอสมควรคือไม่โกรธง่ายและหายเร็วนัก
2. เวลาโกรธจะหาทางออกโดยใช้เสียง ไม่มีพฤติกรรมแบบต่อสู้อาจวางแผนแก้แค้นเงียบ ๆ แต่ไม่ทำจริง
3. จะระมัดระวังไม่ทำผู้อื่นกระทบกระเทือนใจ
4. สิ่งที่เด็กในวัยนี้กลัวที่สุดคือการไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ไม่ยอมแข่งขัน ไม่ต้องการเด่นกว่าหรือด้อยกว่าเพื่อนฝูง

5. ชอบการยกย่องแต่ไม่ชอบเปรียบเทียบ

6. ต้องการความอบอุ่นมั่นคงในหมู่คณะและครอบครัว

7. เปลี่ยนแปลงความรู้สึกเร็วและง่าย

8. บางครั้งทำตัวเป็นผู้ใหญ่แต่บางครั้งก็ไม่ทิ้งความเป็นเด็ก

เด็กวัยนี้จึงมีการขัดแย้งทางด้านอารมณ์จนบางครั้งเด็กเกิดปัญหา ครอบครัวกับสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญมากเด็กที่ถูกทอดทิ้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะเป็นเด็กที่ไม่มีความสุขกลายเป็นเด็กเงียบขรึมหรือไม่ก็พฤติกรรมชัดเจนไม่เกรงกลัวใคร ความเครียดที่เด็กได้รับจากที่บ้านอาจน้อยลงไปหรือหายไปได้ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างครูและเพื่อนเป็นไปอย่างดี ดังนั้นผู้ปกครองและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กวัยนี้ควรเอาใจใส่เรื่องอารมณ์อธิบายคำแนะนำที่ถูกต้องเมื่อเด็กต้องการเพื่อช่วยให้พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กเป็นไปอย่างเหมาะสม

4.3 พัฒนาการทางสังคม (Social Development)

เด็กวัยนี้จะปลีกตัวออกจากบุคคลในครอบครัวจะชอบอยู่ในหมู่เพื่อนและมีความเห็นว่าหมู่คณะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขามาก จึงมีการแต่งตัวพูดจาและนิยมสิ่งต่าง ๆ เหมือนกัน การที่เด็กมีความสุขพอใจกับกลุ่มเพื่อนของตนถ้ามากเกินไปอาจจะทำให้เด็กละเลงเลหย่าหน้าที่ของตนได้ เด็กในวัยนี้จะเริ่มหัดเป็นตัวของตัวเอง ชอบตัดสินใจเอง ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามายุ่งเกี่ยวในเรื่องส่วนตัว ชอบความเป็นอิสระ มักเชื่อความคิดตัวเอง ระยะนี้เด็กชายเด็กหญิงจะเล่นด้วยกันน้อยลง เด็กจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ ระยะแรกสนใจเพื่อนต่างเพศเป็นกลุ่ม ๆ รวม ๆ กันไปก่อนระยะหลังจึงเลือกสนใจเฉพาะคนลักษณะการคบเพื่อนยังไม่แน่นอนมีการเปลี่ยนเพื่อนอยู่เสมอ ระยะนี้เด็กจะค่อย ๆ พึ่งตนเองทีละน้อยเพื่อเตรียมพึ่งตนเองเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เด็กชายจะมีความสามารถในการรวมกลุ่มได้นานกว่าและคบเพื่อนได้ดีกว่าเด็กหญิงเพื่อนที่ถูกใจมักมีคนเดียวหรือสองคน ส่วนเด็กหญิงจะมีเพื่อนถูกใจ 3-5 คน การเล่นเป็นกลุ่มของเด็กวัยนี้จะช่วยให้เด็กมีความกล้า รู้จักใช้ความคิดและให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้

4.4 พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development)

สติปัญญาของเด็กวัยนี้เห็นได้จากความสามารถในการใช้เหตุผลเข้าใจความหมายของคำพูดได้ถูกต้อง สามารถใช้คำจำกัดความที่เป็นนามธรรมได้ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น ความจำพัฒนาขึ้น เด็กวัยนี้จะสนใจการเล่นทายปัญหามากที่สุด เด็กที่สมองช้าจะไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน เด็กฉลาดจะมีความสามารถในการใช้คำพูดที่เป็นนามธรรมได้ ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กมีดังนี้

1. มีความสนใจสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น
2. เริ่มฟังเหตุผลของผู้ใหญ่และต้องการให้ผู้ใหญ่รับฟังเหตุผลของตนเองบ้าง
3. การแก้ปัญหาที่มีความสามารถที่จะคิดโครงการและสามารถดำเนินการด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการนำทางของผู้ใหญ่ การตัดสินใจจะอาศัยประสบการณ์และคิดอย่างไตร่ตรอง
4. ความอยากรู้อยากเห็น เด็กวัยนี้ชอบแสวงหาความจริงมักจะชอบถามเกี่ยวกับตนเอง
5. ความสนใจในทักษะต่าง ๆ ต้องการงานเพื่อหาความสามารถและประสบการณ์ใหม่ ๆ
6. การเล่นเกมบทบาทสมมุติจะน้อยลง เริ่มมีความสนใจปัญหาสังคมและโลกภายนอก ชอบอภิปราย แสดงความคิดเห็นและมีความคิดริเริ่ม
7. ความเข้าใจเกี่ยวกับเวลา มีความแม่นยำและกว้างขวางขึ้น สามารถเข้าใจลำดับ วัน เดือน ปี ได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป เด็กวัยนี้เห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นจึงควรได้รับการปลูกฝังให้มีความร่วมมือมีความรับผิดชอบร่วมกัน และควรให้เด็กในวัยนี้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพราะเมื่อเด็ก

ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เพราะลักษณะเด่นเด็กวัยนี้คือ มีความกระตือรือร้น รู้จักใช้เหตุผล และรับความคิดของผู้อื่น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ประยูทธ สาริมาน (2527) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษาขณะทำการเรียนการสอนในชั้นเรียนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำสั่งตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือการปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ ข้อบังคับ

2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ดูที่ดี ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสินกรรมการ และผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือการแสดงความเคารพและยอมรับคำสั่งตัดสินของผู้ตัดสิน และกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่วยุย เหยียดหยัน ให้ผู้ตัดสินและกรรมการ

3. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อภาระกระทำของตน

4. ในด้านวิธีการสอนครูพลศึกษา ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่เล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่าครูพลศึกษา ได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษาแต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอน เท่าที่ควรเนื่องจาก ไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่ใช้ในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

5. การปรับปรุงวิธีการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้อย่างลำดับ คือ การมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา โดยการทำตนให้เป็นตัวอย่าง ครูพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาดีขึ้น

กนกวลี เองฉ้วน (2529) ได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน เพื่อหาบุคลิกภาพที่วัดบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเองด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสิน ด้านความอดกลั้น ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ .7895 คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 -11.6832

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533) ได้ทำการศึกษาระดับบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ทั้งชายและหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง 5 แห่ง โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 308 คน พบว่าบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายอยู่ในระดับสูง ($T = 59.27$) บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับสูง ($T = 57.52$) บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ($T = 58.41$) บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับสูง ($T = 58.81$) บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

อร่าม เสียนขุนทด (2533) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือครูพลศึกษาและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังการมีน้ำใจนักกีฬาต่างกัน ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคือครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะเนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มากทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ร้อยละ 76 ครูขาดคู่มือที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคิดเป็นร้อยละ 70 และครูมีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อยคิดเป็นร้อยละ 27

กลินประทุม แสงสุระ(2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ ใช้แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า ประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ความยุติธรรม ความมีวินัย ความมุ่งมั่น ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีมารยาท และความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผ่านการพิจารณามีค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ อยู่ระหว่าง .60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนก แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .2244 ถึง .5627 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้างจากการหาสหสัมพันธ์ของคะแนนแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นกับแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่มีคุณภาพ เท่ากับ .733 ค่าความเชื่อมั่น แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬามีความเชื่อมั่นรายด้าน ตั้งแต่ .542 ถึง .660 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .892 ผลการเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two- Way Analysis of Variance) จำแนกตามระดับชั้น พบว่าความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น ส่วน ผลการเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาจำแนกตามสถานภาพการเป็นนักกีฬาพบว่านักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เป็นนักกีฬาจะมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬาผลปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการส่งผลร่วมกันของตัวแปรระดับชั้นและสถานภาพการเป็นนักกีฬาของนักเรียนต่อความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า ไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากตัวแปรระดับชั้นและสถานภาพการเป็นนักกีฬา

दन्य दवगुममेसु (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นอภิปราย 5) ขั้นนำไปใช้ 6) ขั้น

ประเมิน และ7) ชั้นสรุป ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ 1.0 มีคุณภาพเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่า

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการเรียนการสอนพลศึกษา ของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการเรียนการสอนพลศึกษา ของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 สูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการเรียนการสอนพลศึกษา ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 2 สูงกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 3 สูงกว่ากลุ่มที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอรัค (Horrock, 1977อ้างถึงในดเนีย ดวงกุมเมตร์, 2553) ได้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐานได้ทำการศึกษา ดังนี้ คือ

1. กำหนดสถานที่ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ และให้เด็กอธิบายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจของนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกมจึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่าทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดีปราศจากการขัดแย้งและผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

โบว์เยอร์ (Bovyer, 1963อ้างถึงในดเนีย ดวงกุมเมตร์, 2553) ได้วิจัยทดลองเพื่อหาวิธีปลูกฝังความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาแก่เด็ก โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาของเด็ก ๆ และการเจริญเติบโตในความรู้นั้น หลังจากเด็กได้ฟังนิทานสั้น ๆ เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา โดยนำมาจากหนังสือหลาย ๆ เล่มซึ่งเด็ก ๆ ยังไม่เคยอ่านมาก่อน จำนวน 12 เรื่อง ทั้งก่อนและ

หลังจากที่เด็กฟังนิทานทั้ง 12 เรื่อง เด็กได้รับการขอร้องให้เขียนความหมายของน้ำใจนักกีฬาอย่างอิสระ โดยให้นักเรียนระดับชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีนับจำนวนความคิดเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกับจากเรียงความของเด็กส่วนการเปลี่ยนแปลงความรู้วัดได้โดยดูความแตกต่างระหว่างจำนวนความคิดที่แสดงออกมาก่อนและหลังการฟังนิทาน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าจำนวนความคิดที่เขียนออกมาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กิจกรรมการเล่นและนิทานเกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา อาจจะช่วยหรือไม่ช่วยให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าช่วยได้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็เล็กน้อยแทบจะวัดไม่ได้

จอห์นสัน (Johnson, 1969 อ้างถึงในถนนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดยยกตัวอย่างเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล และเบสบอล จำนวน 42 ข้อ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของชุด เอ และชุดบี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุด เอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .82

แมสเซนเกล (Massengale, 1969 อ้างถึงในถนนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการและมีระเบียบกับการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างไม่เป็นทางการและไม่มีระเบียบ โดยใช้ครูพลศึกษา 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนเกรด 7 และ 9 ในแต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมชั้นละ 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในตอนต้นชั่วโมง ครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคลหลังจากครบ 6 สัปดาห์แล้ว นำเด็กมาทดสอบกับแบบทดสอบเอสพีอาร์ (Sportmanship Preference Record) ของแมคอะฟี (McAfee) และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าที่ผู้ทดลองสร้างขึ้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา แสดงให้เห็นว่าการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดในตัวบุคคล ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการแข่งขันกีฬาแล้ว ยังเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นปกติสุขอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยวิธีการบอก หรือการอธิบาย ไม่

สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการณ์มีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้น วิธีการที่ช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุดก็คือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ การใช้ทักษะการคิดแก้ปัญหา การฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการณ์มีน้ำใจนักกีฬาในขณะที่ทำการเล่นกีฬาหรือในชีวิตประจำวัน

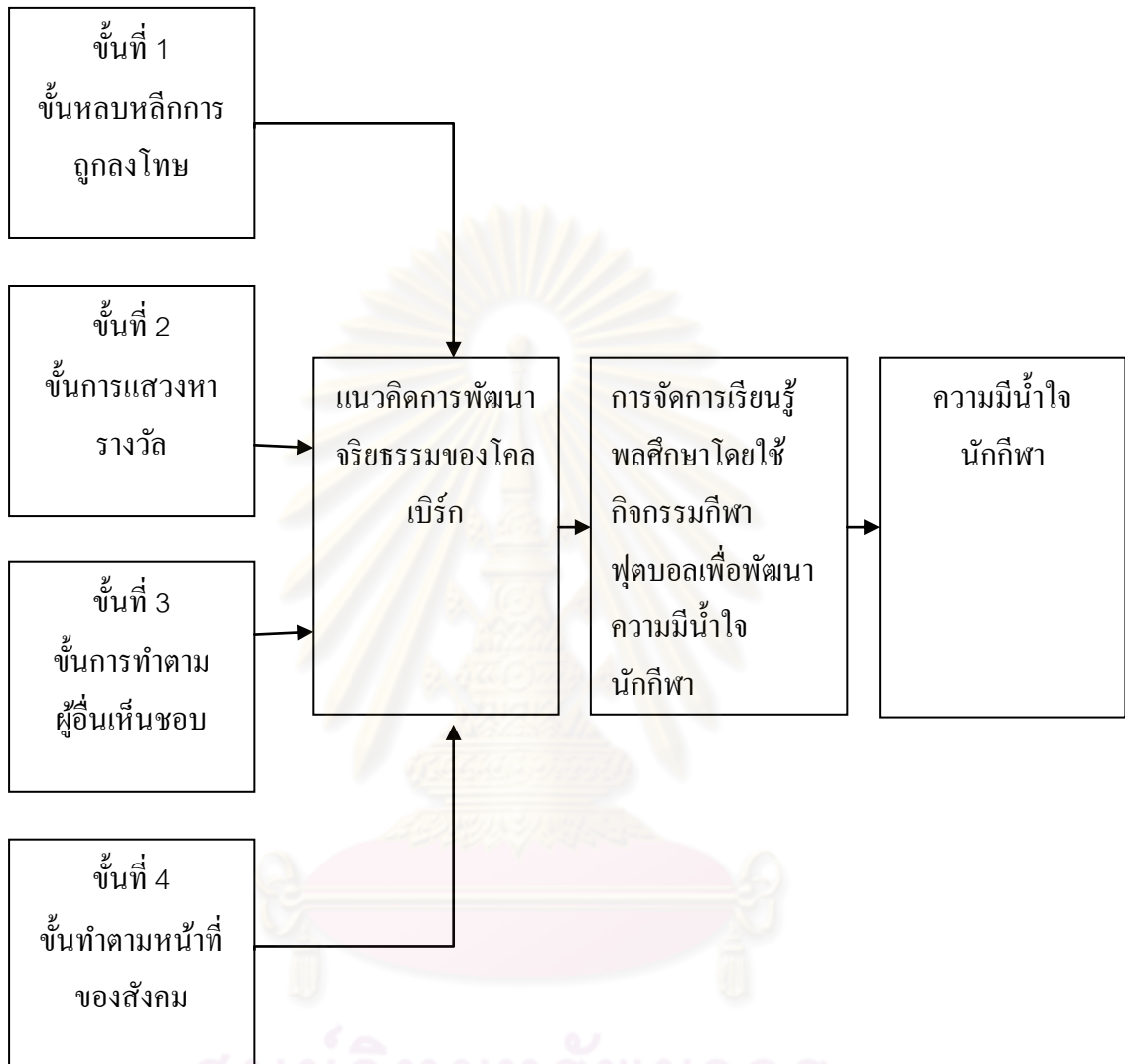
สมิธ (Smith, 1978 อ้างถึงใน ดนัย ดวงภุมเมศร์, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มนักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย และผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจสูงกว่าชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านการมีน้ำใจนักกีฬา แสดงให้เห็นว่าการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดในตัวบุคคล ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการแข่งขันกีฬาแล้ว ยังเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นปกติสุขอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวด้วยวิธีการบอก หรือการอธิบายไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการณ์มีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้น วิธีการที่ช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุดก็คือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ การใช้ทักษะการคิดแก้ปัญหา การฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการณ์มีน้ำใจนักกีฬาในขณะที่ทำการเล่นกีฬาหรือในชีวิตประจำวัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.กรอบแนวคิดพื้นฐานในการวิจัย
แผนภาพที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimenta Research) มีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง ประกอบด้วย

- 1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 1.3.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กีฬาฟุตบอลตามแนวคิดแนวคิดการพัฒนากจริยธรรมของโคลเบอร์ก
  - 1.3.2 พัฒนาแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

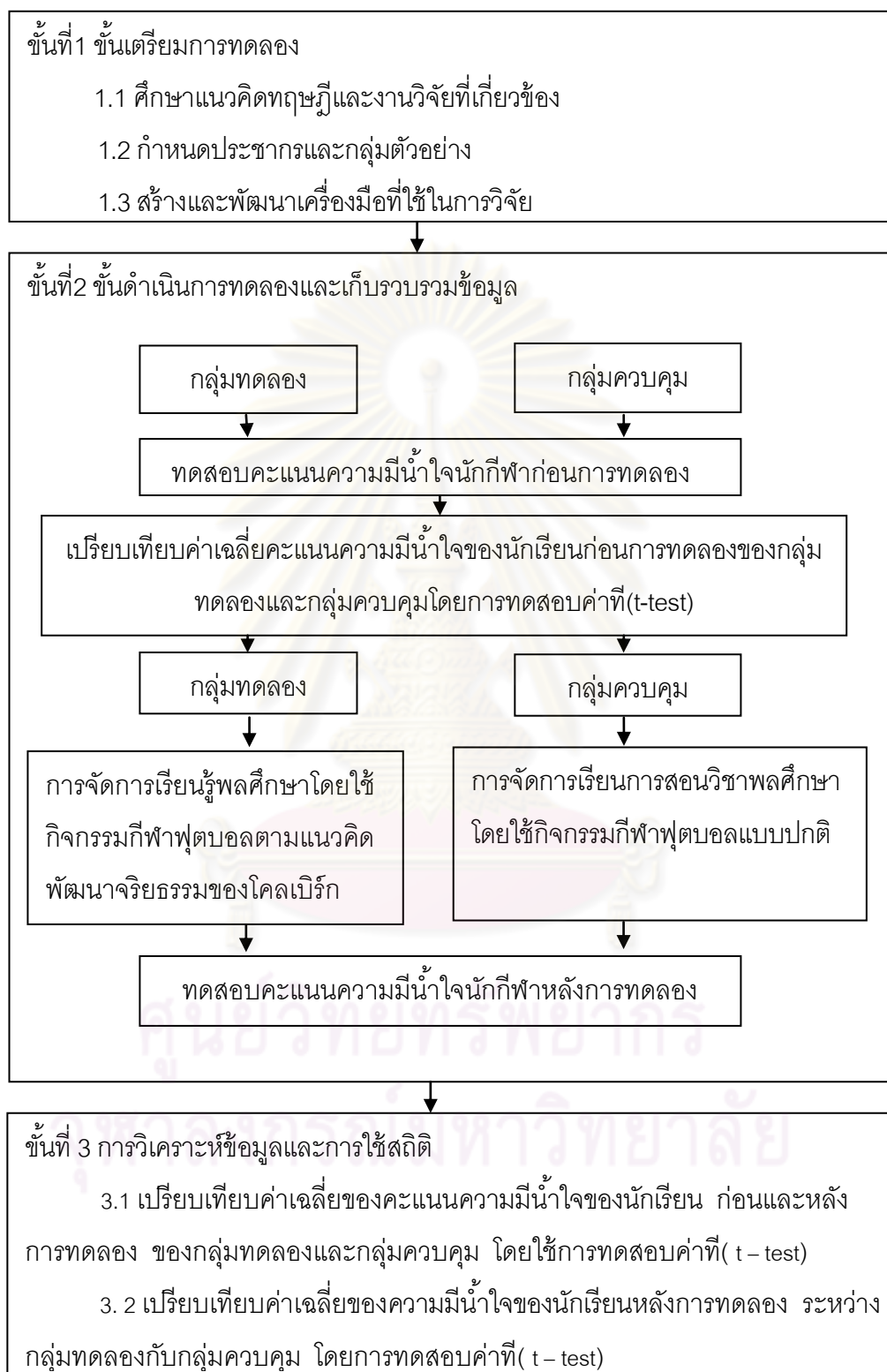
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้

แผนภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.2 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับประถมศึกษา

1.1.4 ศึกษา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1.2 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทัยวิทย จังหวัดสมุทรปราการ

1.2.1 การเลือก โรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการส่งเสริมศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยเลือก โรงเรียนอุทัยวิทย จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และ อาจารย์ ให้ความร่วมมือในการทดลองจัดการเรียนการสอน

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการดังนี้

1.2.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย(Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากได้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 20คน เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำนวน 8 แผน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับประถมศึกษา เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก

1.3.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสื่อตามแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาทุกขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3) ขั้นอธิบายสถิติและฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ และ 5) ขั้นสรุป

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาและแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พฤติกรรมที่ต้องการวัดลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence= IOC) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) นำไปทดลองใช้ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence= IOC) รวมแผนการจัดการเรียนรู้ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.8 โดยแต่ละแผนมีค่า IOC ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 0.94 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเตะลูกฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การหยุดลูกฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การส่งลูกฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเลี้ยงลูกฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การยิงประตู ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การเล่นเป็นทีม ค่า IOC เท่ากับ 0.84 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. การใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอล	0.94
2. การเตะลูกฟุตบอล	0.84
3. การหยุดลูกฟุตบอล	0.84
3. การส่งลูกฟุตบอล	0.84
5. การเลี้ยงลูกฟุตบอล	0.84
6. การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก	0.84
7. การยิงประตู	0.84
8. การเล่นเป็นทีม	0.84
ค่า IOC เฉลี่ยจากทุกแผน	0.85

1.3.1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมและเวลา และนำมาปรับปรุง แผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ได้แก่

1.3.2.1 แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีสร้างแบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับประถมศึกษา

1.3.2.1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะพัฒนาแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2.1.4 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาเพื่อ

นำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท(Likert's Scale)ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า(Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976)

ชั้นที่ 1 ชั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตน ชั้นที่ 2 ชั้นสนองความต้องการของตน คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการและการแลกเปลี่ยน ชั้นที่ 3 ชั้นการยอมรับของสังคม คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ชั้นที่ 4 ชั้นกฎเกณฑ์ของสังคม คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 1 2 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 2 3 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 4 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

1.3.2.1.5 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ พฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence=IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545)ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

1.3.2.1.6 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร(Coefficient Alpha ของ Cronbach ผลการคำนวณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์)ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา เท่ากับ 0.83 ได้จำนวนข้อแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งหมด 5 ด้าน ด้านละ 4 ข้อ รวม 20 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงโครงสร้างแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้นี้ คือ Equivalent Control Group Pretest Posttest Design (Campbell and Stanley, 1969 อ้างถึงใน ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 2550) โดยจัดกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม และมีการวัดตัวแปรตาม 2 ครั้ง คือ วัดก่อนการทดลอง และวัดภายหลังสิ้นสุดการรวมเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ดังแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อนการทดลอง		วัดหลังสิ้นสุดการทดลอง 8 สัปดาห์
E	O ₁	x	O ₂
C	O ₃		O ₄
E	= นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา		
C	= นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ		
X	= การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา		
O ₁ O ₃	= ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม		
O ₂ O ₄	= ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม		

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1. ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนอู่ทิพย์ สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสมุทรปราการ

2.2.2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและการประเมินผลแก่ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางสอน

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลองสอน

2.3.1.1 ผู้วิจัยทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและนำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	20	60.15	8.14		
กลุ่มควบคุม	20	56.50	5.70	1.64	0.11

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.4 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์ ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	จำนวน คาบ
1. การใช้ไฟฟ้าทำตะลูกฟุตบอล	1
2. การเดาะลูกฟุตบอล	1
3. การหยุดลูกฟุตบอล	1
3. การส่งลูกฟุตบอล	1
5. การเลี้ยงลูกฟุตบอล	1
6. การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก	1
7. การยิงประตู	1
8. การเล่นเป็นทีม	1

2.3.2.2. กลุ่มควบคุม ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียน คู่
ทิพย์ จังหวัดสมุทรปราการ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติของครูประจำโรงเรียนสัปดาห์ละ 1
คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ สาระการเรียนรู้ของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง

2.3.3 การดำเนินการหลังการจัดการเรียนรู้

ทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลอง(Post-test)ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและ
นักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาระดับเดียวกันกับก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์

3.1.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

3.1.2 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าที (t - test)

3.1.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬา
หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test)
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2. สถิติที่ใช้

3.2.1 คำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) ของความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

1.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

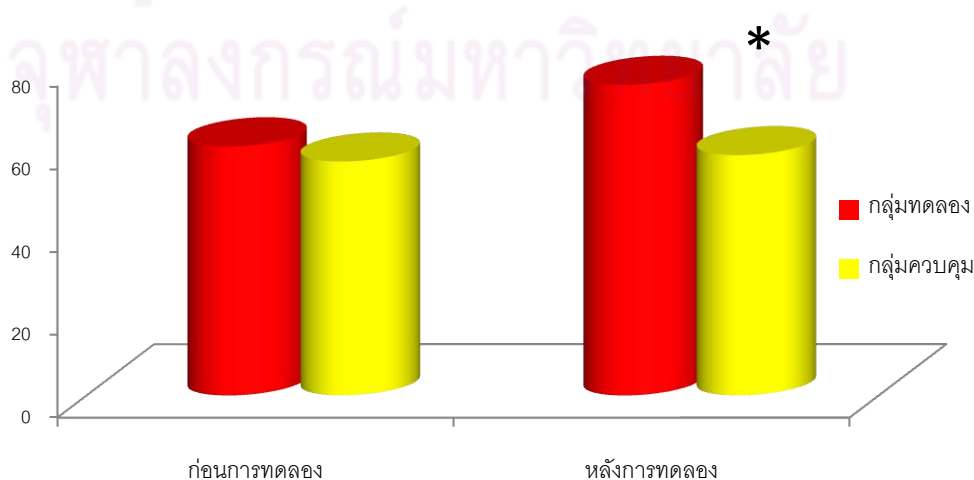
กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
กลุ่มทดลอง	20	60.15	8.14	75.00	2.60	-9.56	0.00*
กลุ่มควบคุม	20	56.50	5.70	58.05	4.15	-0.86	0.40

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.50 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.50 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.05 คะแนน

แผนภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กจำแนกออกเป็นในแต่ละด้าน

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	13.15	2.56	14.95	1.76	-2.75	0.01*
2. ด้านความยุติธรรม	12.45	2.16	15.25	1.21	-5.54	0.00*
3. ด้านความสามัคคี	10.95	2.89	14.55	1.28	-5.64	0.00*
4. ด้านความรับผิดชอบ	12.20	2.42	14.85	1.39	-4.10	0.00*
5. ด้านความมีระเบียบวินัย	11.40	2.30	15.40	1.05	-7.12	0.00*
รวม	60.15	8.14	75.00	2.60	-9.56	0.00*

* $p < .05$

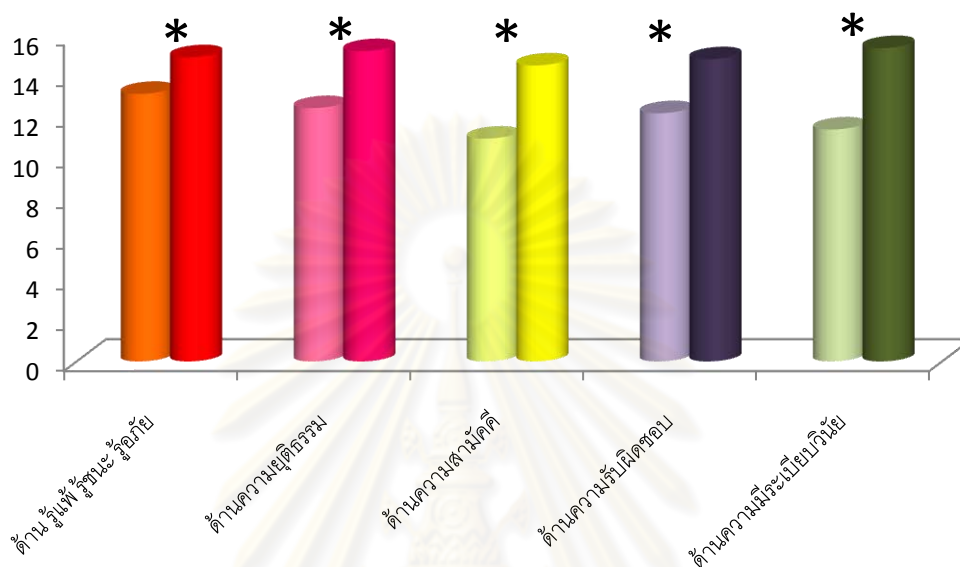
จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.50 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

โดยเนื้อหาด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเพิ่มมากที่สุดคือ ด้านความมีระเบียบวินัย รองลงมาคือ ด้านความยุติธรรม ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคีตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	11.75	2.07	12.35	2.11	-0.93	0.37
2. ด้านความยุติธรรม	11.35	2.13	11.85	1.79	-0.77	0.45
3. ด้านความสามัคคี	11.15	2.68	11.00	1.78	0.19	0.85
4. ด้านความรับผิดชอบ	12.15	2.64	11.40	1.39	1.07	0.30
5. ด้านความมีระเบียบวินัย	10.10	2.10	11.45	1.32	-3.56	0.00*
รวม	56.50	5.70	58.05	4.15	-0.86	0.40

* $p < .05$

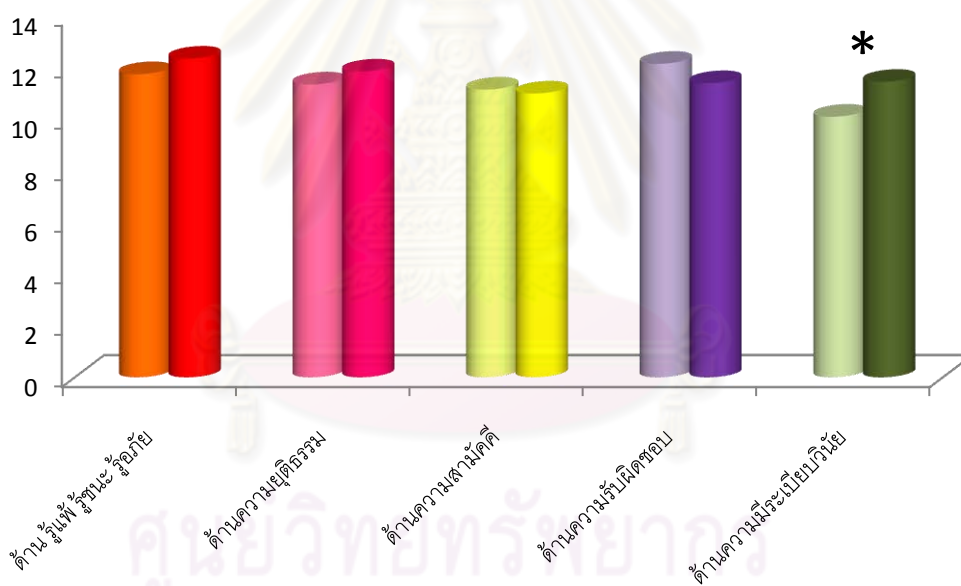
จากตารางที่ 4.3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.50 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.05 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความมีระเบียบวินัยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

โดยเนื้อหาด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเพิ่มมากที่สุดคือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รองลงมา คือ ด้านความยุติธรรม และด้านความมีระเบียบวินัย ตามลำดับ ส่วนด้านที่ลดลงคือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี

แผนภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กโดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD				
ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย								
1.	ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.มีบุญ ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของด.ช.มีบุญ พ่ายแพ้การแข่งขัน คุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มีบุญ นักเรียนจะอย่างไร		3.55	0.89	3.80	0.52	-1.23	0.23
2.	ในกิจกรรมการเล่นลิงชิงบอล กลุ่มของ ด.ช.ชัยรัตน์ ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชัยรัตน์ นักเรียนจะอย่างไร		3.25	1.25	3.50	1.00	-0.77	0.45
3.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ชวิน ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ ด.ช.ชวิน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชวิน นักเรียนจะอย่างไร		3.10	1.21	3.80	0.62	-2.10	0.05*
4.	ในการแข่งขันเลี้ยงลูกฟุตบอล ทีมของ ด.ญ.รุ่งนภา ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้งเดียว คุณครูจึงตำหนิ ด.ญ.รุ่งนภา เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.รุ่งนภา นักเรียนจะอย่างไร		3.25	1.02	3.85	0.49	-2.35	0.03*
รวม			13.15	2.56	14.95	1.76	-2.75	0.01*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ด้านความยุติธรรม							
5.	ในการแข่งขันเดาะลูกฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสิน ผลการแข่งขัน กลุ่มของ ด.ช.ธนา กร ทำการเดาะลูกฟุตบอลได้ไม่ดี เท่ากับกลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนากร นักเรียนจะทำอย่างไร	3.45	0.89	3.80	0.62	-1.44	0.17
6.	ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.ประณพ มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ ได้เปรียบคนอื่น ๆ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ประณพ นักเรียนจะทำ อย่างไร	2.45	1.19	3.60	0.88	-4.20	0.00*
7.	ในการเรียนวิชาฟุตบอล ลูกบอล ของกลุ่ม ด.ช.พรเทพ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่า กลุ่มที่อยู่ข้าง ๆ เอาไป ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.พรเทพ นักเรียนจะทำ อย่างไร	3.50	0.89	3.95	0.22	-2.27	0.04*
8.	ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช. นน ทกรเล่นฟุตบอลเก่งมักถูกเพื่อน ๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.นนทกร นักเรียน จะทำอย่างไร	3.05	1.15	3.90	0.31	-3.22	0.01*
รวม		12.45	2.16	15.25	1.21	-5.54	0.00*
ด้านความสามัคคี							
9.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อน ในทีมของด.ช.ศุภกรเกิดทะเลาะ กันในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.ศุภกร นักเรียน จะทำอย่างไร	3.10	1.21	3.65	0.81	-1.99	0.06*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
10. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล เพื่อนๆ ของ ด.ช.ธนภัทร ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ ด.ช.ธนภัทร ไม่ชอบเล่นฟุตบอลถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนภัทร นักเรียนจะทำอย่างไร	2.75	1.21	3.95	0.22	-4.66	0.00*
11. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.มานะ ได้อยู่ที่มเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มานะ นักเรียนจะทำอย่างไร	2.70	1.08	3.45	0.89	-2.52	0.02*
12. 12. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ใจรัก เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า ด.ช.ใจรัก จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ใจรัก นักเรียนจะทำอย่างไร	2.40	1.05	3.50	0.83	-3.40	0.00*
รวม	10.95	2.89	14.55	1.28	-5.64	0.00*
ด้านความรับผิดชอบ						
13. ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.วิเศษ อยากรู้เป็นผู้เล่นเพราะจะได้ยิงประตู แต่คุณครูกลับให้ ด.ช.วิเศษไปเป็นผู้รักษาประตูเพราะตัวสูงถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิเศษ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.15	0.81	3.70	0.80	-1.87	0.08
14. ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.กิตติศักดิ์ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขันเพราะเล่นกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า ด.ช.กิตติศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.กิตติศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร	2.65	1.04	3.30	0.92	-2.22	0.04*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
15. ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาฟุตบอล ครูมอบหมายให้ ด.ช. พัน คอยจดชื่อเพื่อนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. พัน นักเรียนจะทำอย่างไร	3.45	0.94	3.95	0.22	-2.24	0.04*
16. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช. นพ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีมที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. นพ นักเรียนจะทำอย่างไร	2.95	1.19	3.90	0.45	-3.33	0.00*
รวม	12.20	2.42	14.85	1.39	-4.10	0.00*
ด้านความมีระเบียบวินัย						
17. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ของ ด.ช. วิทวัส ก็หยุดวิ่งถ้านักเรียนเป็น ด.ช. วิทวัส นักเรียนจะทำอย่างไร	2.30	1.08	3.80	0.70	-5.25	0.00*
18. ในการแข่งขันกีฬา ด.ช. อุดม มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ ด.ช. อุดม ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. อุดม นักเรียนจะทำอย่างไร	2.90	1.07	3.60	0.75	-2.67	0.02*
19. ในการเรียนวิชาฟุตบอลครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ในกลุ่มของ ด.ช. พิทักษ์ ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช. พิทักษ์ นักเรียนจะทำอย่างไร	2.85	1.23	4.00	0.00	-4.20	0.00*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
20. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ ด.ช.นที ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้องจึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นที นักเรียนจะทำอย่างไร	3.35	0.99	4.00	0.00	-2.94	0.01*
รวม	11.40	2.30	15.40	1.05	-7.12	0.00*
รวม	60.15	8.14	75.00	2.60	-9.56	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก มีคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.15 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00

นอกจากนี้ยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และในรายด้านทุกด้าน และในรายข้อ ข้อที่ 3, 4, , 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18,19 และ 20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติโดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย							
1.	ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.มีบุญ ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของด.ช.มีบุญ พ่ายแพ้การแข่งขัน คุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มีบุญ นักเรียนจะอย่างไร	3.55	0.89	2.85	1.09	2.01	0.06
2.	ในกิจกรรมการเล่นลิงชิงบอล กลุ่มของ ด.ช.ชัยรัตน์ ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชัยรัตน์ นักเรียนจะอย่างไร	2.65	1.18	3.00	1.08	-1.05	0.31
3.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ชวิน ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ ด.ช.ชวิน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชวิน นักเรียนจะอย่างไร	2.60	1.50	3.35	0.88	-2.52	0.02*
4.	ในการแข่งขันเลี้ยงลูกฟุตบอล ทีมของ ด.ญ.รุ่งนภา ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้งเดียว คุณครูจึงตำหนิ ด.ญ.รุ่งนภา เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.รุ่งนภา นักเรียนจะอย่างไร	2.95	1.28	3.15	0.88	-0.57	0.58
รวม		11.75	2.07	12.35	2.11	-0.93	0.37

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ด้านความยุติธรรม							
5.	ในการแข่งขันเดาะลูกฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสิน ผลการแข่งขัน กลุ่มของ ด.ช.ธนา กร ทำการเดาะลูกฟุตบอลได้ไม่ดี เท่ากับกลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนากร นักเรียนจะทำอย่างไร	3.05	1.19	3.10	0.91	-0.15	0.88
6.	ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.ประณพ มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ ได้เปรียบคนอื่น ๆ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ประณพ นักเรียนจะทำ อย่างไร	2.30	1.17	2.75	0.79	-1.41	0.18
7.	ในการเรียนวิชาฟุตบอล ลูกบอล ของกลุ่ม ด.ช.พรเทพ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่า กลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.พรเทพ นักเรียนจะทำ อย่างไร	3.30	0.66	3.05	0.89	0.96	0.35
8.	ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.นนท กรเล่นฟุตบอลเก่ง มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.นนทกร นักเรียนจะ จะทำอย่างไร	2.70	1.22	2.95	0.89	-0.74	0.47
รวม		11.35	2.13	11.85	1.79	-0.77	0.45
ด้านความสามัคคี							
9.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อน ในทีมของ ด.ช.ศุภกร เกิดทะเลาะกัน ในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักเรียน เป็น ด.ช.ศุภกร นักเรียนจะทำ อย่างไร	2.65	1.35	3.00	0.92	-1.02	0.32

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
10.	ในการเล่นเกมกีฬาฟุตบอล เพื่อนๆ ของ ด.ช.ธนภัทร ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ ด.ช.ธนภัทร ไม่ชอบเล่นฟุตบอลถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนภัทร นักเรียนจะทำอย่างไร						
11.	ในการเล่นเกมกีฬาฟุตบอล ด.ช.มานะ ได้อยู่ที่มเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มานะ นักเรียนจะทำอย่างไร						
12.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ใจรัก เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า ด.ช.ใจรัก จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ใจรัก นักเรียนจะทำอย่างไร						
	รวม	11.15	2.68	11.00	1.78	0.19	0.85
ด้านความรับผิดชอบ							
13.	ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.วิเศษ อยากเป็นผู้เล่นเพราะจะได้ยิงประตู แต่คุณครูกลับให้ ด.ช.วิเศษ ไปเป็นผู้รักษาประตูเพราะตัวสูง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิเศษ นักเรียนจะทำอย่างไร						
14.	ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.กิตติศักดิ์ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขันเพราะเล่นเกมกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า ด.ช.กิตติศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.กิตติศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร						

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
15.	ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาฟุตบอล ครูมอบหมายให้ ด.ช.พิน คอยจดชื่อเพื่อนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พิน นักเรียนจะทำอย่างไร	3.00	1.34	2.70	0.73	1.00	0.33
16.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.นพ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีมต่างๆ ที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นพ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.00	1.17	3.05	0.83	-0.14	0.89
	รวม	12.15	2.64	11.40	1.39	1.07	0.30
ด้านความมีระเบียบวินัย							
17.	ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ของ ด.ช.วิทวัส ก็หยุดวิ่งถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิทวัส นักเรียนจะทำอย่างไร	2.55	1.36	3.05	1.00	-1.60	0.13
18.	ในการแข่งขันกีฬา ด.ช.อุดม มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ ด.ช.อุดม ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.อุดม นักเรียนจะทำอย่างไร	2.75	1.37	2.45	0.83	0.84	0.41
19.	ในการเรียนวิชาฟุตบอลครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ในกลุ่มของ ด.ช.พิทักษ์ ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พิทักษ์ นักเรียนจะทำอย่างไร	1.85	1.35	3.15	0.88	-3.73	0.00*

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
20. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ ด.ช.นที ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้องจึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นที นักเรียนจะทำอย่างไร	2.95	1.23	2.80	1.01	0.53	0.60
รวม	10.10	2.10	11.45	1.32	-3.56	0.00*
รวม	56.50	5.70	58.05	4.15	-0.86	0.40

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.50 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.00 คะแนน

นอกจากนี้ยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในรายข้อที่ 3,11 และ 19

ตอนที่2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก กับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

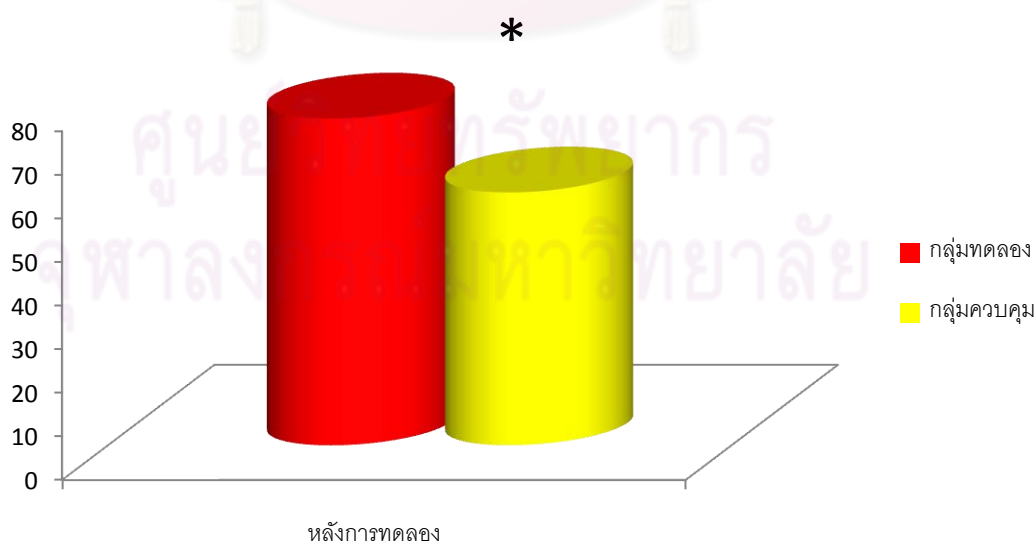
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	20	75.00	2.60	15.49	0.00*
กลุ่มควบคุม	20	58.05	4.15		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.05 คะแนน

แผนภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล ตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นในแต่ละด้าน

ด้าน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	14.95	1.76	12.35	2.11	4.23	0.00*
2. ด้านความยุติธรรม	15.25	1.21	11.85	1.79	7.05	0.00*
3. ด้านความสามัคคี	14.55	1.28	11.00	1.78	7.26	0.00*
4. ด้านความรับผิดชอบ	14.85	1.39	11.40	1.39	7.85	0.00*
5. ด้านความมีระเบียบวินัย	15.40	1.05	11.45	1.32	10.50	0.00*
รวม	75.00	2.60	58.05	4.15	15.49	0.00*

* $p < .05$

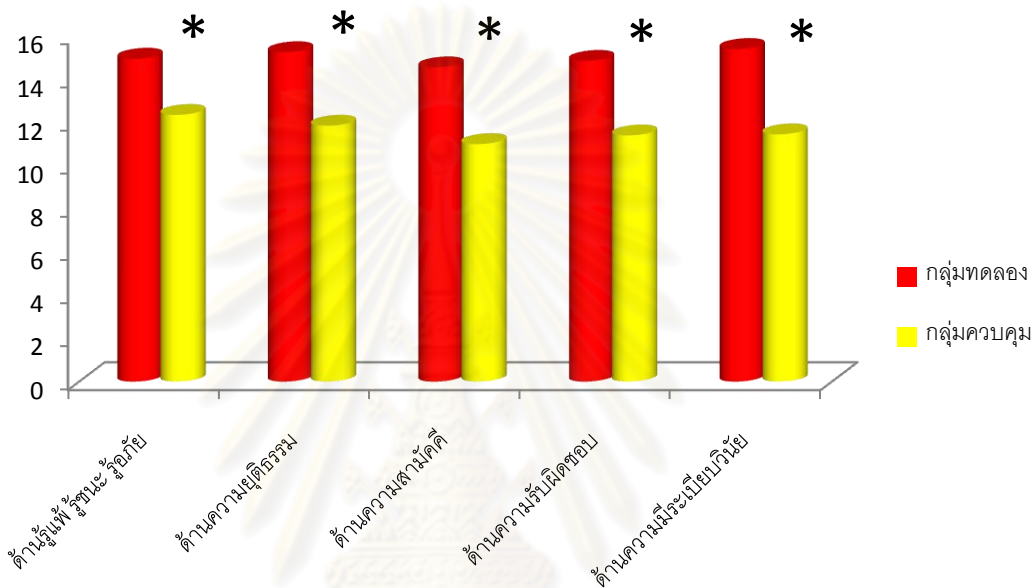
จากตารางที่ 4.7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลอง แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.05 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมากที่สุด คือ ด้านความมีระเบียบวินัย รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี ด้านความยุติธรรม และด้าน การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 7 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นในแต่ละด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD				
ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย								
1.	ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.มีบุญ ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของคุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มีบุญ นักเรียนจะทำอย่างไร		3.80	0.52	2.85	1.09	3.52	0.00*
2.	ในกิจกรรมการเล่นลิงชิงบอล กลุ่มของ ด.ช.ชัยรัตน์ ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชัยรัตน์ นักเรียนจะทำอย่างไร		3.50	1.00	3.00	1.08	1.52	0.14
3.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ชวิน ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ ด.ช.ชวิน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชวิน นักเรียนจะทำอย่างไร		3.80	0.62	3.35	0.88	1.88	0.07

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
4. ในการแข่งขันเลี้ยงลูกฟุตบอล ทีมของ ด.ญ.รุ่งนภา ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้งเดียว คุณครูจึงตำหนิ ด.ญ.รุ่งนภา เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.รุ่งนภา นักเรียนจะทำอย่างไร	3.85	0.49	3.15	0.88	3.12	0.00*
รวม	14.95	1.76	12.35	2.11	4.23	0.00*
ด้านความยุติธรรม						
5. ในการแข่งขันเดาะลูกฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินผลการแข่งขัน กลุ่มของ ด.ช.ธนากร ทำการเดาะลูกฟุตบอลได้ไม่ดีเท่ากับกลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนากร นักเรียนจะทำอย่างไร	3.80	0.62	3.10	0.91	2.85	0.01*
6. ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.ประณพ มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ได้เปรียบคนอื่น ๆ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ประณพ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.60	0.88	2.75	0.79	3.22	0.00*
7. ในการเรียนวิชาฟุตบอล ลูกบอลของกลุ่ม ด.ช.พรเทพ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่ากลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พรเทพ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.95	0.22	3.05	0.89	4.40	0.00*
8. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.นนทกร เล่นฟุตบอลเก่ง มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นนทกร นักเรียนจะทำอย่างไร	3.90	0.31	2.95	0.89	4.53	0.00*
รวม	15.25	1.21	11.85	1.79	7.05	0.00*

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ด้านความสามัคคี							
9.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อน ในทีมของ ด.ช.ศุภกร เกิดทะเลาะ กันในระหว่างการแข่งขัน ถ้า นักเรียนเป็น ด.ช.ศุภกร นักเรียน จะทำอย่างไร	3.65	0.81	3.00	0.92	2.37	0.02*
10.	ในการเล่นกีฬาฟุตบอล เพื่อนๆ ของ ด.ช.ธนภัทร ตั้งใจเล่นกัน อย่างสนุกสนาน แต่ ด.ช.ธนภัทร ไม่ชอบเล่นฟุตบอลถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนภัทร นักเรียนจะทำอย่างไร	3.95	0.22	2.60	0.94	6.25	0.00*
11.	ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.มานะ ได้อยู่ทีมเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเอง ไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มานะ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.45	0.89	2.65	0.75	3.09	0.00*
12.	12. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ใจรัก เป็นนักกีฬาฟุตบอลของ โรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า ด.ช.ใจ รัก จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการ แข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ใจ รัก นักเรียนจะทำอย่างไร	3.50	0.83	2.75	0.97	2.64	0.01*
รวม		14.55	1.28	11.00	1.78	7.26	0.00*
ด้านความรับผิดชอบ							
13.	ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.วิเศษ อยากเป็นผู้เล่นเพราะจะได้ยิง ประตู แต่คุณครูกลับให้ ด.ช. วิเศษ ไปเป็นผู้รักษาประตูเพราะ ตัวสูง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิเศษ นักเรียนจะทำอย่างไร	3.70	0.80	2.85	0.81	3.33	0.00*

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
14.	ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.กิตติศักดิ์ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขัน เพราะเล่นกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า ด.ช.กิตติศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.กิตติศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร					
15.	ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาฟุตบอล ครูมอบหมายให้ ด.ช.พันธ์ คอยจดชื่อเพื่อนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พันธ์ นักเรียนจะทำอย่างไร					
16.	ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.นพ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีม ทั้งๆ ที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นพ นักเรียนจะทำอย่างไร					
รวม	14.85	1.39	11.40	1.39	7.85	0.00*
ด้านความมีระเบียบวินัย						
17.	ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ของ ด.ช.วิฑูรย์ ก็หยุดวิ่ง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิฑูรย์ นักเรียนจะทำอย่างไร					
18.	ในการแข่งขันกีฬาตี ด.ช.อุดม มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ ด.ช.อุดม ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.อุดม นักเรียนจะทำอย่างไร					

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
19. ในการเรียนวิชาฟุตบอลครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ในกลุ่มของ ด.ช.พิทักษ์ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พิทักษ์ นักเรียนจะทำอะไร	4.00	0.00	3.15	0.88	4.34	0.00
20. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ ด.ช.นที ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้องจึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นที นักเรียนจะทำอะไร	4.00	0.00	2.80	1.01	5.34	0.00*
รวม	15.40	1.05	11.45	1.32	10.50	0.00*
รวม	75.00	2.60	58.05	4.15	15.49	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.00 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.05 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาลังทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในข้อที่ 1,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,20

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

การดำเนินงานวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุทิพย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 40 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ(Simple Sampling)โดยวิธีจับสลากได้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6/1 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ดำเนินการทดสอบคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนทดลองเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 จัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเป็นเวลา 8 สัปดาห์

2.3 ทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการวัดทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติมีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายชื่อที่ 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19 และ 20

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติไม่แตกต่างกับก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้าน 4 ด้าน คือด้าน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี และด้านความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติไม่แตกต่างกับก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายชื่อคำถามที่ 3, 11 และ 19

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติมีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน คือ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายข้อคำถามจำนวน 17 ข้อคือ ข้อคำถามที่ 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 และ 20 หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1) ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกันกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สามารถอภิปราย ในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.1.1 ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่พัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักเรียนเล่นกีฬาฟุตบอล ตามกฎกติกา มารยาท ก่อนเริ่มกิจกรรมคือ ให้นักเรียนจับมือกันก่อนและหลังแข่งขัน เมื่อกระทบกระทั่งหรือมีการพาลัวเกิดขึ้นให้นักเรียนกล่าวขอโทษ มีการกล่าวชื่นชมเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นย้ำ การแสดงมารยาทดังกล่าวทุกครั้ง สม่่าเสมอและให้คำชมเชยเมื่อมีนักเรียนแสดงพฤติกรรม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ดังกล่าว เป็นผลให้พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05สอดคล้องกับกับผลการวิจัยของ ดนัย ดวงกุมเมตร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อ

พัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางสังคม เคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปรับตัวทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีพัฒนาการทางจริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬาสูงขึ้น

1.1.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกหัดปฏิบัติเป็นขั้นที่พัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนร่วมกันตัดสินผลการแข่งขันเตะลูกฟุตบอลโดยให้ช่วยกัน นับจำนวนครั้งตามความเป็นจริงของกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่นๆ โดยไม่เอาัดเอาเปรียบ ไม่ คดโกง ไม่กระทำผิดกติกา และสังเกตได้ว่านักเรียนแข่งขัน ด้วยความสนุกสนาน ยอมรับผลการแข่งขันโดยไม่มีการท้วงติง แสดงถึงการพัฒนาทางด้านความยุติธรรมเป็นผลให้พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านความยุติธรรม สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเปป และมีนส์ (Pape and Means, 1963) ที่ได้กล่าวถึง ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาว่าประกอบด้วยการเล่นด้วยความยุติธรรม การให้ความร่วมมือ ความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ และสอดคล้องกับของพัอร์ดี้ (Purdy, 1973) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมที่แสดงความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การแสดงการยอมรับคู่แข่งตลอดเวลา ยอมรับเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน ยอมรับทักษะการเล่นของเพื่อนร่วมทีม

1.1.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติเป็นขั้นที่ให้นักเรียน ฝึกปฏิบัติทักษะ และแข่งขันทักษะเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด ทำให้นักเรียนได้รู้จักวางแผนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสรุปความคิดเห็นของทีมทำให้ทุกคนมีการพัฒนาความสามัคคี นักเรียนแสดงออกถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน มีการรวมกันภายในกลุ่มเพื่อแนะนำแก้ไขจุดบกพร่องของเพื่อน ๆ ในกลุ่ม มีการร่วมกันแข่งขันในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เป็นผลให้พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านความสามัคคี สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของฮอร์ร็อค (Horrock, 1977) ได้ทำการศึกษาผลของการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ของโคลเบิร์ก เป็นพื้นฐานในการให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจของนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์

จุดอ่อนของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลการทดลอง พบการแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี ปรากฏจากการขัดแย้งและผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น และสอดคล้องกับพยุงศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่ได้กล่าวถึงการปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในชั่วโมงพลศึกษา ว่าจะต้องให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ทำกิจการงานเท่าที่จะทำได้ ไม่นิ่งดูตาย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหา ช่วยเพิ่มพูนความรู้ตามกำลังสติปัญญา และมีความยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุขให้อภัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดนัย ดวงภูเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอน และแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน

1.1.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสถิติและฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองที่ต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ เช่น กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกรับส่งลูกฟุตบอลภายในกลุ่ม ผู้วิจัยได้สังเกตว่า นักเรียนฝึกด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ นักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะได้แล้ว จะให้คำแนะนำเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์เช่นกัน นอกจากนี้นักเรียนยังแสดงออกถึงการดูแลรักษาความสะอาดอุปกรณ์ และความเรียบร้อยของสถานที่ เป็นผลให้พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านความรับผิดชอบ สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโคลเบอร์กในชั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ และชั้นทำตามหน้าที่ของสังคม และสอดคล้องกับพยุงศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่าง ๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา ทั้งนี้ต้องการให้นักเรียนเหล่านั้นเกิดความรับผิดชอบขึ้นกับตัวเอง

1.1.5 ด้านมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม อบอุ่นร่างกาย ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์ให้มีการจัดแถวอย่างเป็นระเบียบ ก่อนการยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความมีระเบียบวินัย สามารถสังเกตได้จากการเข้าแถวอย่างมีระเบียบวินัย ความตรงต่อเวลาในการมาเรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมยืดเหยียดกล้ามเนื้ออย่างพร้อมเพรียง สอดคล้องกับแนวคิดของพยุงศักดิ์ สนเทศ

(2530) ที่ได้กล่าวถึงการปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในช่วงโมฆศึกษา ว่าความเป็นผู้ที่มิระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอน เพราะวาระระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่นๆ ต่อไป ดังนั้นก่อนที่จะสอนในเรื่องเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนต้องฝึกระเบียบต่างๆ เช่น การเข้าแถว ระเบียบแถว การเบิก การเก็บอุปกรณ์พลศึกษา การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน และการตรงต่อเวลา

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังทดลองไม่แตกต่างกันกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีเพียงด้านความมีระเบียบวินัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จากการใช้วิจัยได้สังเกตการจัดการเรียนรู้ ครูได้มีการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย โดยการให้นักเรียนเดินมาจากห้องเรียนเป็นแถวอย่างพร้อมเพรียง อีกทั้งในชั้นเตรียมให้นักเรียนเข้าแถวอย่างมีระเบียบ ตรวจระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนได้ปฏิบัติในทุกๆ ครั้ง ในชั้นเตรียม ชั้นอธิบายสาธิต และในชั้นสรุปนักเรียนต้องเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบ แล้วเดินทางไปเรียนคาบต่อไปอย่างมีระเบียบ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านความมีระเบียบวินัย ส่งผลให้หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับ พยุงศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่ได้กล่าวถึงการปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในช่วงโมฆศึกษา ว่าความเป็นผู้ที่มิระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอน เพราะวาระระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่นๆ ต่อไป ดังนั้นก่อนที่จะสอนในเรื่องเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนต้องฝึกระเบียบต่างๆ เช่น การเข้าแถว ระเบียบแถว การเบิก การเก็บอุปกรณ์พลศึกษา การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน และการตรงต่อเวลาจากการที่ครูได้จัดให้มีการฝึกปฏิบัติทักษะ กิจกรรมการแข่งขันต่างๆ ในช่วงโมฆศึกษา ทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยให้ความสำคัญมุ่งเน้นกับการปฏิบัติทักษะ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อร่าม เสียนขุนทด (2533) ที่พบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคือครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะเนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มากทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา และยังพบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคือครูต้องสอนเน้นเฉพาะทักษะเนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มากทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สอดคล้องกับ จรรยาพร ธรณินทร์ (2534) ที่กล่าวว่า ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากช่วงโมฆศึกษา เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่

เหมาะสม การมีน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่เฉพาะในเกมกีฬาเท่านั้น เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรงและโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 และเมื่อพิจารณา สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ด้าน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอล ตามกฎกติกา โดยก่อนกิจกรรมการแข่งขันต่างๆในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้อภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา ในหลายๆครั้งของการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้และแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ คือการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาพร้อมที่ได้ให้แรงจูงใจทางบวกโดยการกล่าวชมเชย นักเรียนที่แสดงพฤติกรรม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ในขณะที่กลุ่มควบคุมจะเน้นทักษะเป็นส่วนใหญ่ ครูมิได้เน้นย้ำหรือให้แรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เช่น การจับมือก่อนและหลังแข่งขันของทั้งสองทีม การกล่าวชมเชยเพื่อนที่เล่นได้ดี เป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ด้าน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่างๆ ด้วยตนเอง

2.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ ในขั้นอธิบายสาธิตและฝึกหัดปฏิบัติ ขั้นนำไปใช้ โดยการที่ผู้วิจัยจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปราย ร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของ

ความยุติธรรม การฝึกให้นักเรียนตัดสินใจกรรรมที่มีการแข่งขัน และสังเกตว่าการมีส่วนร่วมอภิปราย ในประเด็นความยุติธรรม ส่งผลให้นักเรียนมีจิตใจเที่ยงตรงในการตัดสินใจ สอดคล้องกับดเนีย ดวงกุมเมศรี (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอน และแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน นักเรียนได้แสดงออกถึง ในกิจกรรมที่มีการแข่งขัน นักเรียนแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ไม่เอาใจเอาเปรียบเพื่อน แข่งขันกันตามกฎกติกา ไม่คดโกง และยอมรับผลการตัดสินไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม และสอดคล้องกับ แมคคาร์ธี (McCarthy,1987) กล่าวว่า การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะโดยไม่ท้วงติงอย่างไร

2.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ชี้แนะไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนได้ร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะร่วมกันภายในกลุ่ม และมีการแข่งขันกันปฏิบัติกิจกรรมระหว่างกลุ่ม โดยให้ค่านึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เน้นไปที่การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนแสดงออกถึงความสามัคคี ช่วยกันปฏิบัติทักษะ ช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้สามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูกำหนดได้ สอดคล้องกับสุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531) อ้างถึงใน ดเนีย ดวงกุมเมศรี (2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และทุกคนได้มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมงานซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติงานจริงในชีวิตประจำวันจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม

2.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลเอาใจใส่อุปกรณ์ในการเรียน การเข้าเรียนตรงเวลา การรักษาความสะอาด เสื้อผ้าที่สวมใส่ในการเรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนด กฎเกณฑ์ ให้นักเรียนดูแลอุปกรณ์ในการเรียน การตรงต่อเวลา การช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์ สนามที่ใช้ในการเรียน สอดคล้องกับ พยุงศักดิ์ สันทศ (2530)กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล รับผิดชอบต่างๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา นอกจากนี้ ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยได้สอดแทรกแนวคิดของ

โคลเบอร์ก โดยให้นักเรียนแสดงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายคือการปฏิบัติทักษะให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม และเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และให้รางวัล ครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันปฏิบัติทักษะ กลุ่มไหนชนะจะได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อน กลุ่มไหนแพ้จะถูกลงโทษโดย ให้ทำท่ากายบริการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของ (แบนคูรา และสกินเนอร์, อ้างถึงใน ดนัย ดวงภูเมศร์, 2553) ที่กล่าวว่า การจูงใจเบื้องต้นในการพัฒนาจริยธรรมมีรากฐานจากความต้องการทางจิตวิทยา คือ การแสวงหารางวัลในสังคม และการหลีกเลี่ยงการลงโทษจากสังคม และในขั้นนำไปใช้ก็ได้สอดคล้องกับแนวคิดของโคลเบอร์ก โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคน และให้ผู้ที่มีทักษะดี ให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนได้แสดงออกถึง การยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อน ๆ มอบหมายอย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมว่า การใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนให้เกิดการคล้อยตาม เด็กจะยึดถือเพื่อนเป็นแบบอย่างและคล้อยตามลักษณะของเพื่อน ๆ ไปได้โดยง่าย

2.5 ด้านความมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในชั้นเตรียม ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนเข้าแถวอย่างมีระเบียบ อย่างสม่ำเสมอ และในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ได้เน้นย้ำให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับในแต่ละกลุ่ม ทำให้นักเรียนแสดงออกถึง การร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะด้วยความมีระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบของกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของโคลเบอร์ก ที่ว่า นักเรียนจะเกิดการพัฒนาจริยธรรม โดยการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ชั้นนี้นักเรียนจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถพัฒนาจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาได้ทั้ง 5 ด้านซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ครูผู้สอน ควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน นักเรียนจะได้รู้สึกเป็นกันเอง ไม่เกร็ง เวลาปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

1.2 การจัดการเรียนรู้ในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ควรจัดกิจกรรม มีความหลากหลายและนักเรียนรู้สึกสนุก ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ และชั้นนำไปใช้ ควรจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน และสอดแทรกกิจกรรมที่ทำให้เกิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3 ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ควรจัดให้มีกิจกรรมการฝึกปฏิบัติทักษะที่นักเรียนมีความสนุกสนาน มีการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา อย่างชัดเจน และไม่ควรถังกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติทักษะที่ยากจนเกินไป

1.4 ในชั้นนำไปใช้ ควรส่งเสริมให้มีการแข่งขัน โดยไม่เน้นการปฏิบัติทักษะมากจนเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนที่ปฏิบัติทักษะไม่ได้ รู้สึกอับอาย

1.5 ในชั้นสรุป ครูผู้สอนควรที่จะอภิปรายเกี่ยวกับคุณลักษณะ ของความมีน้ำใจนักกีฬา อย่างสม่ำเสมอในทุกๆครั้งที่จัดการเรียนรู้ จากนั้นมีการยกตัวอย่างประกอบ เมื่อนักเรียนมีการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

1.6 ควรจัดเวลาให้มีความเหมาะสม กับแต่ละกิจกรรม ในการทำวิจัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในชนิดกีฬาประเภทอื่น ๆ ต่อไป เช่นกีฬาปะทะ กีฬาไม่ปะทะ กีฬาต่อสู้ กีฬาประเภทบุคคล

2.2 ควรนำการการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- กอง วิสุทธารมณ. การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในตวันักเรียน. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ สุนทนาการ 1 (มกราคม 2523): 7-8.
- กลิ่นประทุม แสงสุระ. การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. บุคลิกความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533.
- จรรยาพร ธรณินทร์. แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและ สุนทนาการ (เมษายน 2525): 34-35.
- ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย. การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชนินทร์ชัย อินทிரารมณ. ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- दनัย ดวงกุมเมศร์. การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- दनัย จารุประสิทธิ. การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักเรียนวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. เอกสารประกอบการสอน : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (2756621). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยอละจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (อัดสำเนา). 2550.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2522.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. รายงานการ สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทย และต่างประเทศ. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน), 2550.
- ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม. การสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร. “พัฒนาการพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2325 – 2525 รายงานผลการวิจัยภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525.
- ทิตินา แชมมณี. รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- นิพนธ์ จันทร์มณี. ผลของการฝึกความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความสามารถในการทุ่มลูกฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- นิลุบล เมื่อกษวัญดี. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 4 (มกราคม 2521): 35.
- ประยูทธ สาริमान. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ประสาธ อิศรปริดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- พลศึกษา,กรม. น้ำใจนักกีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ (ตุลาคม 2522), 2522

พยุงค์ดี สนเทศ. การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมในการสอนวิชาพลศึกษา.

สารพัฒนาหลักสูตร 66 (กันยายน 2530): 31-34.

พอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิทักษ์อักษร, 2526.

มงคล แฝงสาเคน. การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2545.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542, 2542.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หนังสือรวมบทความเกี่ยวกับ ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อ
ประเมินทางพลศึกษา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. น้ำใจนักกีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ , 2523.

วิทยา เลาหกุล. เส้นทางสู่ชัยชนะ. สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
กรุงเทพมหานคร, 2545.

ยรรยงค์ สมทรง. ผลของการฝึกความอ่อนตัว และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความแม่นยำ
ในการโหม่งลูกฟุตบอลของนิสิตชายสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา, 2545. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

สุขสวัสดิ์ ชนะพาล. ผลของการฝึกเสริมด้วยโปรแกรมการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวที่มีต่อ
ความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล อายุ 12-14 ปี. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยี
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิชย์, 2545.

อุดม จอกรบ. ผลของการฝึกความอ่อนตัว และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความแม่นยำใน
การเตะลูกฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

อวาม เสียนขุนทด. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
เอกวิทย์ ณ ถลาง. แนวการอบรมจริยศึกษาของโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
การศึกษา, 2506.

ภาษาอังกฤษ

- Barrow, H.M. and Mcgee, R. A practical Approach to Measurement in Physical
Education. Philadelphia: Lea and Febiger, 1971.
- Barrow, H.H. Man and Movement Principles of Physical Education. 2nd ed.
Philadelphia: Lea and Febiger, 1977.
- Boyer, G. Children's Concept of Sportsmanship in The 4th, 5th and 6th Grade.
The Research Quarterly 34 , 1963.
- Bucher, C.A. Administration of Health and Physical Education Programs Including
Athletics. St. Louis: The C.V. Mosby, 1975.
- Camille, B. and Rosalind, C. Theory in Physical Education : A Field of Program
Charge. Philadelphia: Leafeliger, 1963.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New York: McGraw Hill, 1959.
- Horrock, R.N. Sportsmanship. Journal of Physical Education and Recreation
9 (November-December 1977): 20-21.
- Johnson, M.R. Construction of Sportsmanship Attitudes Scales. The Research
Quarterly 40 (May 1969): 314-316.
- Kohlberg, L. The Child as A Moral Philosopher. in Reading in Educational Psychology
Today. California: CRM Book, 1969.
- Kohlberg, L. Moral Development and Behavior. New York: John Wiley & Son, 1976.
- Massengale, J.D. The Effects of Sportsmanship Instruction on Junior High School
Boys. New Mexico: University of New Mexico, 1969. Wadsworth: Cengage
Learning, 2010.
- Mccarthy, J. "Sport Violence : Caveat Vender" Journal of Physical Education and
Recreation., 1987.

Pape, L.A., and Mean, L.E. A Professional Career in Physical Education. New Jersey: Prentice Hall, 1963.

Purdy, R.T. The Successful High School Athletic Program. New York: Parker Publishing company. 1973.

Sharman, J. R. Introduction to Physical Education. New York: AS. Parves and Company, 1934.

Smith, E.D. Sportsmanship Evaluation of Athletic Program. Dissertation Abstract International 38 (January 1978): 4028-A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

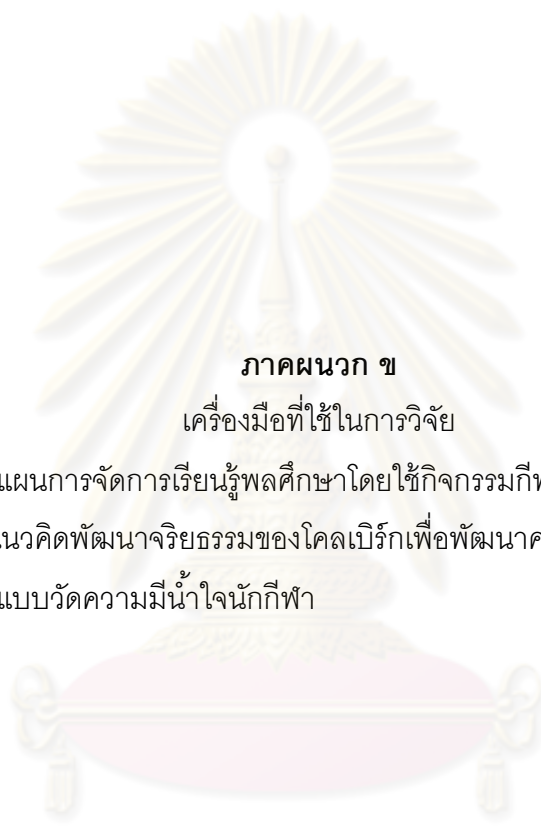
ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้
กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจ
นักกีฬา และแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรพิมพ์ ธีระวัฒน์
หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรกฏา นักคิ้ม
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. อาจารย์ทัศนีย์ ศรีพิพัฒน์
อาจารย์ประจำหมวดวิชาแนะแนว
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
2. แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอล

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ

สม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณ
ในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

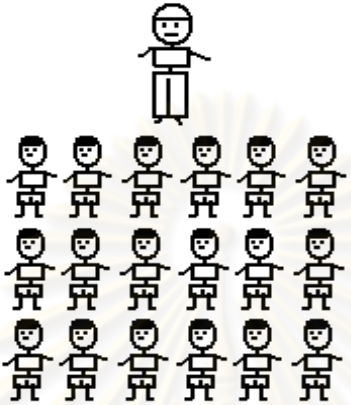
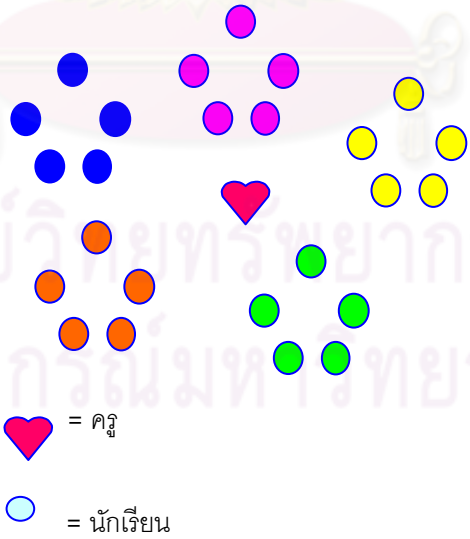
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน การทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่น กีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

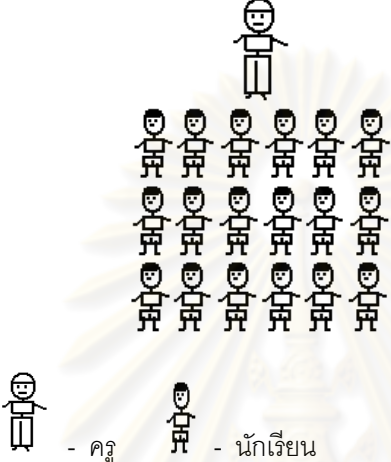

1. อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมวิ่งเปรี๊ยะ
3. ปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลอยู่กับที่ ด้านข้างซ้ายขวา
4. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน (รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

สาระการเรียนรู้

1. การใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลอยู่กับที่
2. การใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลด้านข้าง ซ้าย-ขวา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๕ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนวณจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๕ = ครู</p> <p>๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เล่นเกมวิ่งเปี้ยว</p> <p> = ครู = ทิศทาง = นักเรียน = กรวย </p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมวิ่งเปี้ยวเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบอร์ก (1)ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p> <p>(2)ขั้นแสวงหารางวัล</p>	<p>6.ครูสาธิตใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลอยู่กับที่ ด้านข้างซ้าย-ขวา</p> <p>7.แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละเท่าๆกัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลสลับเท้าอยู่กับที่ 30 ครั้งใน 2 นาที(กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p>8.ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอล ขยับไปด้านข้างซ้าย-ขวาให้ได้ 20 ครั้ง ใน 2 นาทีหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนออกมา 1-2 คนออกมาปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลด้านข้างซ้ายขวากลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้ดีคะแนนสูงสุด(จำนวนครั้ง)จะได้รางวัลโดยการให้เพื่อนปรบมือให้ ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดครูจะแนะนำให้ฝึกฝนทักษะเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (15-20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (3)ขั้นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p> <p>(4)ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p>	<p>9.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆมอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10.ครูให้นักเรียนแข่งขันกันใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ ดังรูป กลุ่มไหนทำครบหมดทั้งกลุ่มก่อนชนะ</p> <p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 3 – 5 นาที)	<p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>15. ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กววย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ ที่ 1

การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล(การใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอล)

วิธีการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

1. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วคลึงด้วยฝ่าเท้าไปมาหน้า - หลัง ซ้าย - ขวา โดยให้อยู่กับที่ ให้ทำทั้งเท้าซ้าย-ขวา

2. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วคลึงด้วยฝ่าเท้าไปมาหน้า - หลัง ซ้าย - ขวา โดยให้อยู่กับที่ ให้ทำทั้งเท้าซ้าย-ขวาและเคลื่อนที่ไปในทิศทางต่างๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การเตะลูกฟุตบอล

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักรการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

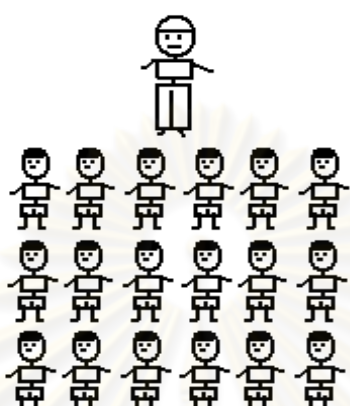
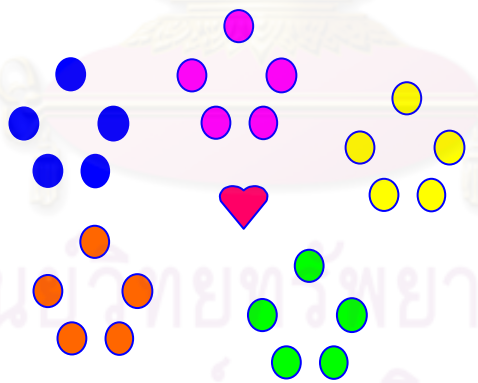
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน
การเตะลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อบังคับควบคุมลูก
ฟุตบอล ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการในทักษะอื่นๆต่อไป

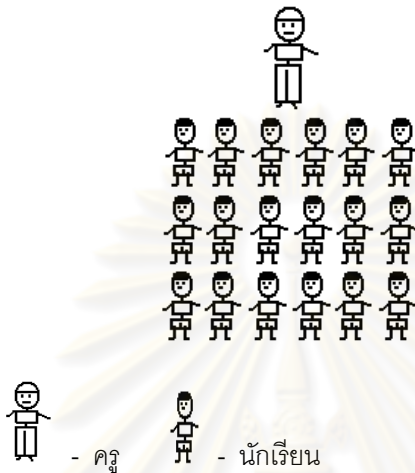
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมจับกลุ่มหรรษา
- 3.ปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน
- 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี
ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

สาระการเรียนรู้

- 1.การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า เท้าเดียว
- 2.การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าสองเท้าสลับกัน

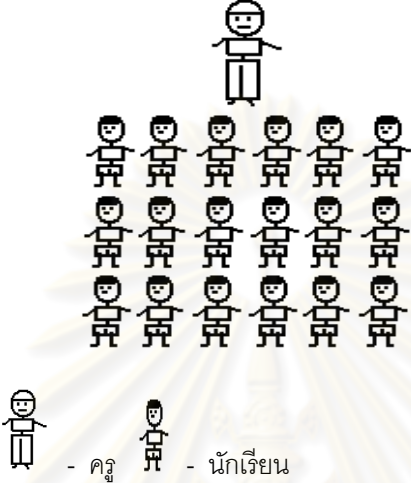
ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๕ - ครู ๑๐ - นักเรียน</p> <p>2. สํารวจจํานวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๕ - ครู ๑๐ - นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เล่นเกมจับกลุ่มหรรษา โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียน วิ่ง เหยาะๆ ไปทั่วสนาม จากนั้นให้นักเรียนฟังตามคำสั่งครู เช่น กระโดด นั่ง แล้วคอยฟังสัญญาณครูสั่ง เช่น ให้จับกลุ่ม 3 คน กลุ่มไหนช้าสุดหรือนักเรียนคนไหนไม่มีกลุ่ม จะต้องทำท่า กายบริหาร จำนวน 10 ครั้ง</p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมจับกลุ่มหรรษาอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p data-bbox="229 405 480 539">ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p data-bbox="229 958 480 1093">แนวคิดโคลเบิร์ต (1) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p> <p data-bbox="229 1570 480 1608">(2) ขั้นแสวงหารางวัล</p>	<p data-bbox="507 405 1082 495">6. ครูสาธิตการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า ด้วยเท้าข้างเดียวและด้วยสองเท้าสลับกัน</p> <div data-bbox="603 506 991 902"> </div> <p data-bbox="507 958 1082 1507">7. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลโดยใช้หลังเท้า(เท้าข้างที่ถนัด) โดยไม่ตกพื้น 5 ครั้ง(กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p data-bbox="507 1570 1082 1921">8. ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า สลับกันสองเท้าโดยไม่ตกพื้นจำนวน 5 ครั้ง หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนออกมา 1-2 คนออกมาปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอล กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุด(จำนวนครั้ง)อันดับ 1,2,3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องออกมาฝึกทักษะเพิ่ม</p>	<p data-bbox="1114 958 1374 1193">สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p data-bbox="1114 1570 1374 1805">สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต</p> <p>(3) ขั้นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p>	<p>9.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อน ๆ มอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10.ครูให้นักเรียนแข่งขันกันเตะลูกฟุตบอลโดยลูกฟุตบอลต้องไม่ตกพื้นทีละคนแต่ละกลุ่ม โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่ม กลุ่มไหนทำได้มากที่สุดชนะ</p> <p style="text-align: center;"> = ครู = นักเรียน </p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>
<p>(4)ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p>	<p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อน ๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 5 นาที)	<p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>15. ให้นักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสุขภาพจิตจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	สังเกตว่านักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กววย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 2

การเตะลูกฟุตบอล

การเตะลูกฟุตบอลหมายถึง การคงลูกบอลไว้ในอากาศด้วยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกาย บังคับควบคุมลูกบอลไว้โดยไม่ใช้แขนหรือมือ

วิธีการการเตะลูกบอลโดยใช้หลังเท้า

1. ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าห่างกันพอประมาณ
2. โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
3. ปล่อยลูกบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากะทบลูกบอลและลูกบอลจะอยู่ในช่วงขา
4. ตามองที่ลูกบอลตลอดเวลา
5. พยายามควบคุมลูกบอลไม่ให้สูงเกินไปเพราะถ้าสูงมากจะทำให้ยากแก่การควบคุม
6. ใช้หลังเท้าเตะลูกขึ้นมาระดับเข่าแล้วเตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา
สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล
ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การหยุดลูกฟุตบอล
ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

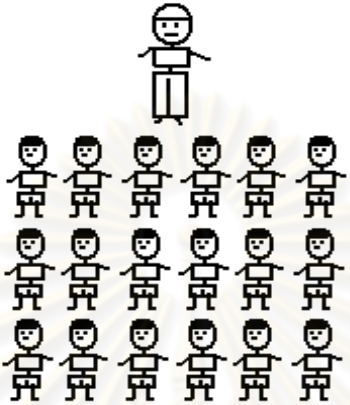
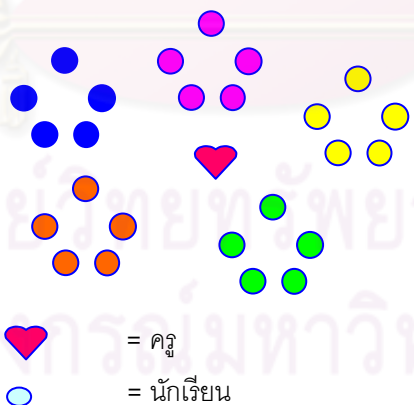
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย การหยุดลูกฟุตบอลเป็นทักษะหนึ่งที่จะต้องได้รับการจัดการเรียนรู้เพราะจะนำไปสู่การฝึกทักษะในการควบคุมลูกฟุตบอลทักษะอื่นๆต่อไป

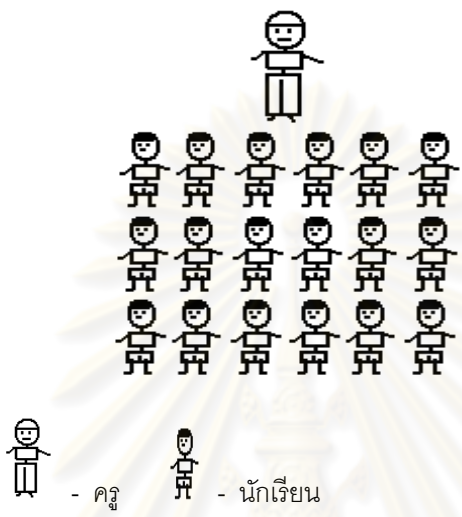
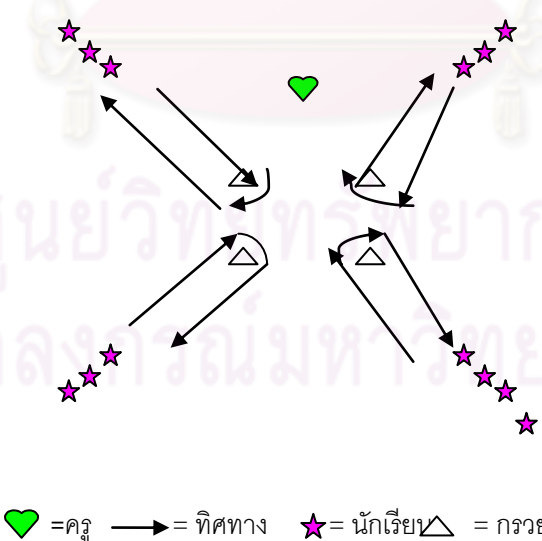

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมวิ่งมหาสนุก
- 3.ปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอก
- 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

สาระการเรียนรู้

- 1.การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
- 2.การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๒๒๐ - ครู ๓๐๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนวญจำนนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๒๒๐ = ครู ๓๐๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน เล่นเกมวิ่งมหาสนุก ให้นักเรียนแข่งขันกัน กลุ่มไหนปฏิบัติครบทั้งกลุ่มก่อนเป็นฝ่ายชนะ</p> <p> = ครู = ทิศทาง = นักเรียน = กววย </p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมวิ่งมหาสนุกเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกา และมีความสุขสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p data-bbox="229 407 480 539">ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p data-bbox="229 927 480 1059">แนวคิดโคลเบิร์ต (1) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p> <p data-bbox="229 1496 480 1532">(2) ขั้นแสวงหารางวัล</p>	<p data-bbox="507 407 1085 495">6. ครูสาธิตการหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอก</p> <p data-bbox="507 927 1085 1480">7. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยครูเป็นผู้โยนลูกฟุตบอล 5 ลูก ต้องหยุดลูกบอลให้ได้ 3 ลูก (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p data-bbox="507 1496 1085 1845">8. ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกโดยครูเป็นผู้โยนลูกฟุตบอล 5 ลูก ต้องหยุดลูกบอลให้ได้ 2 ลูก หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนออกมา 1-2 คนออกมาปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอล กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้ดีคะแนนสูงสุดครูมีของรางวัลให้โดยการให้ปากกา กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพิ่มเติม</p>	<p data-bbox="1110 927 1362 1160">สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p data-bbox="1110 1496 1362 1729">สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต</p> <p>(3) ขั้น ทำ ตาม ผู้ อื่น ที่ เห็นชอบ</p>	<p>9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆมอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันหยุดลูกฟุตบอลที่ละคนใครทำแล้วไปต่อหลังเพื่อน ทำที่ละกลุ่ม ภายในเวลา 5 นาที โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่มกลุ่มไหนทำได้มากที่สุดชนะ</p> <p> = ครู = นักเรียน = ทิศทางการเคลื่อนที่ = การโยน </p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>
<p>4) ขั้น ทำ ตาม หน้าที่ ของ สังคม</p>	<p>11. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12. ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13. ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อยและสามัคคี)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 5 นาที)</p>	<p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>15. ให้นักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กววย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

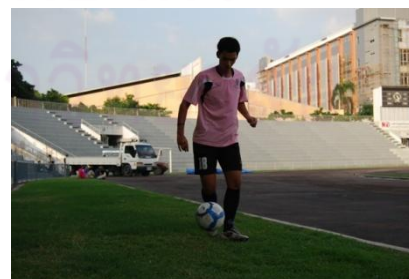
ใบความรู้ที่ 3

การหยุดลูกฟุตบอล

การทำให้ลูกฟุตบอลอยู่ในความครอบครองของเราให้ได้ เราสามารถหยุดมันได้โดยใช้การหยุดด้วยข้างเท้าด้านใน การหยุดด้วยข้างเท้าด้านนอกและการหยุดด้วยหลังเท้าส่วนของร่างกายที่ใช้ในการนี้นั้นจะต้องไม่มีอาการเกร็งปล่อยตามสบายและจังหวะที่หยุดลูกควรมีการถอยออกไปเล็กน้อย การถอยดังกล่าวมีผลทำให้ลูกฟุตบอลช้าลงและควบคุมมันได้ง่ายยิ่งขึ้นเราจะสามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้ กรรมวิธีการหยุดลูกฟุตบอลนั้นขึ้นอยู่กับการวางตัวของร่างกายเรานั้น ความเร็วของลูก มุมกระทบที่เข้ามา

หลักในการหยุดลูกบอล

1. ต้องยืนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับทิศทางที่ลูกพุ่งมา
2. ต้องเคลื่อนที่เข้าหาลูกฟุตบอลทุกครั้ง
3. รักษาสมดุลย์ของร่างกายให้อยู่ในลักษณะที่มั่นคง
4. ตัดสินใจว่าจะใช้ส่วนไหนในการหยุดลูก
5. เมื่อลูกบอลสัมผัสส่วนของร่างกายที่ใช้หยุดลูกบอลแล้วให้ผ่อนส่วนนั้นเพื่อลดแรงสะท้อนของลูกบอล

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การส่งลูกฟุตบอล

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักรการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

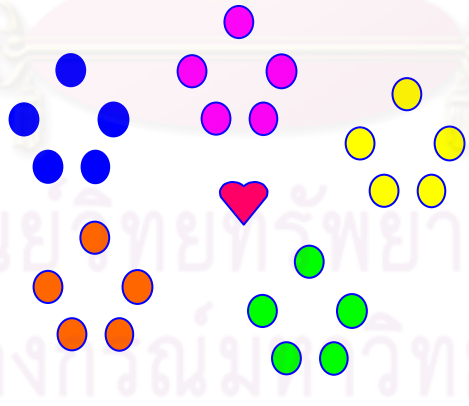
การส่งลูกฟุตบอลเป็นทักษะที่สำคัญมากในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพราะหมายถึงการที่สามารถเตะลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการตลอดจนนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญของการเล่นกีฬาฟุตบอลคือการทำประตู ดังนั้นจึงควรฝึกฝนเพื่อให้เกิดความแม่นยำและชำนาญ

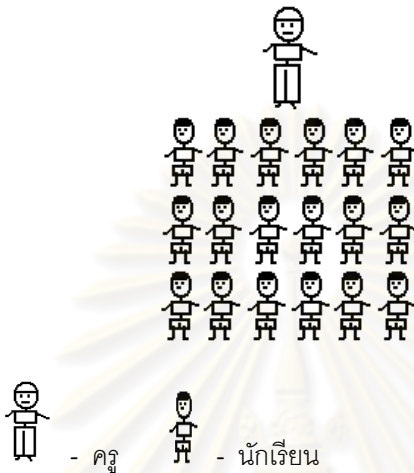
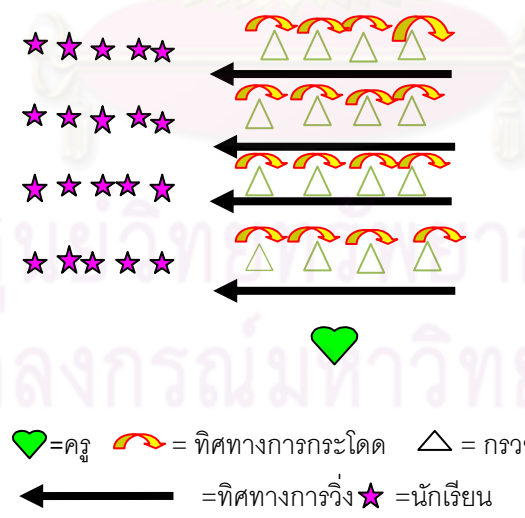

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมแข่งกระโดด
- 3.ปฏิบัติทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอก หลังเท้า
- 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

สาระการเรียนรู้

- 1.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
- 2.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก
- 3.การส่งลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า

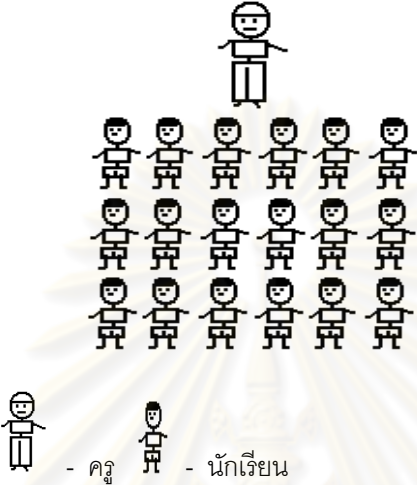
ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๕๐ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนวณจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยึดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๕๐ = ครู</p> <p>๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยึดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม เล่นเกมแข่งกระโดด ให้แต่ละกลุ่มกระโดดข้ามกรวย จากนั้นวิ่งกลับไปต่อหลังเพื่อน กลุ่มไหนปฏิบัติครบทุกคนก่อนเป็นฝ่ายชนะ ดังรูป</p> <p> = ครู = ทิศทางการกระโดด = กรวย = ทิศทางการวิ่ง = นักเรียน </p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมแข่งกระโดดเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกา และมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (1)ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p> <p>(2)ขั้นแสวงหารางวัล</p>	<p>6.ครูสาธิตการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า</p> <p>7.แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละเท่าๆกัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยนักเรียนส่งฟุตบอลไปมาโดยใช้ข้างเท้าด้านใน โดยไม่เสียบอล 20 ครั้ง(กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p>8.ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการส่งฟุตบอลไปมาโดยใช้ข้างเท้าด้านนอก-หลังเท้า โดยไม่เสียบอล 10 ครั้ง หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา 2 คนออกมาปฏิบัติทักษะการส่งลูกฟุตบอล กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1,2,3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องฝึกทักษะเพิ่ม</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (15-20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (3) ขั้นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p>	<p>9.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนมอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10. ครูให้นักเรียนแข่งขันเล่นลิงชิงบอล กลุ่มไหนมีจำนวนการส่งลูกฟุตบอลต่อเนื่องโดยลิงไม่สามารถแย่งได้ ได้จำนวนครั้งมากที่สุดชนะ ให้เวลากลุ่มละ 3 นาที</p> <div style="text-align: center;"> <p> = ครู = นักเรียนที่เป็นลิงชิงบอล = นักเรียน = ลูกบอล </p> </div>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>
<p>(4) ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p>	<p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและความสามัคคี)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 3 – 5 นาที)</p>	<p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>15. ให้นักเรียนคลายคู่โดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสุขปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายคู่โดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กรวย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 4

การส่งลูกฟุตบอล

การส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมนั้นมีหลายวิธีด้วยกันเช่น การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน การส่งด้วยข้างเท้าด้านนอก การส่งด้วยหลังเท้า การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในนับว่าเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในการเล่นฟุตบอลทั้งนี้เพราะว่าเป็นการส่งลูกที่แน่นอนและแม่นยำมากที่สุดโดยจะแยกเป็นขั้นๆได้ดังนี้ขั้นที่

1. ในการส่งลูกบอลออกไปด้วยข้างเท้าด้านในนั้น เท้าที่เป็นหลักนั้นจะงอและอยู่ล้ำหน้า ลูกบอลเล็กน้อย แขนทั้งสองข้างกางออกเพื่อช่วยการทรงตัว เข่าของเท้าข้างที่จะใช้เตะนั้นจะต้องเปิดกว้างออกเพื่อสร้างวงสวิง ขั้นที่

2. เท้าข้างที่จะใช้เตะนั้นจะกระทบกับลูกบอลในลักษณะที่เปิดออกจันต้งฉากกับเท้าอีกข้างที่ใช้เป็นหลัก ซึ่งจะชี้ตรงไปเบื้องหน้าเสมอ

3. หลังจากส่งลูกบอลไปแล้วข้อเท้าจะยังคงปิดอยู่และอยู่ในลักษณะเปิดโดยครั้งแรกจะอยู่ในลักษณะขนานกับพื้นแล้วจึงค่อยๆส่งขาไปตามลูก

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การเลี้ยงลูกฟุตบอล

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักรการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีวิถึญาณในการ แข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

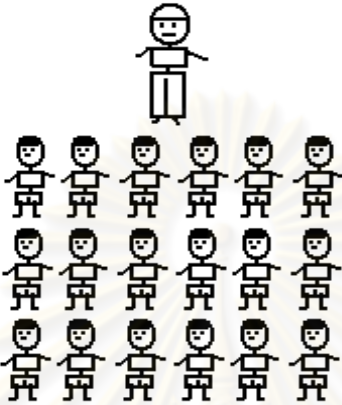
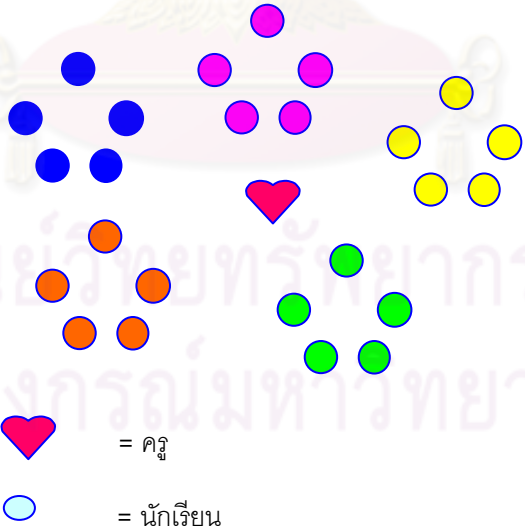
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญที่จะทำให้การเล่นฟุตบอลมีประสิทธิภาพและมีความสนุกสนานคือทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเป็นการควบคุมลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก เพื่อนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดในการเล่นกีฬาฟุตบอลคือการทำประตู

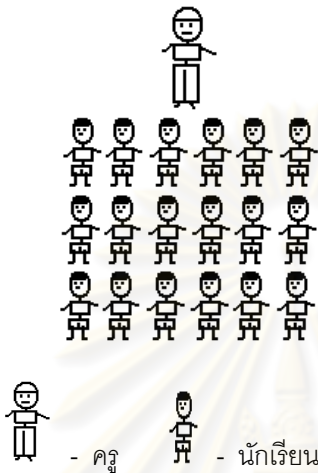
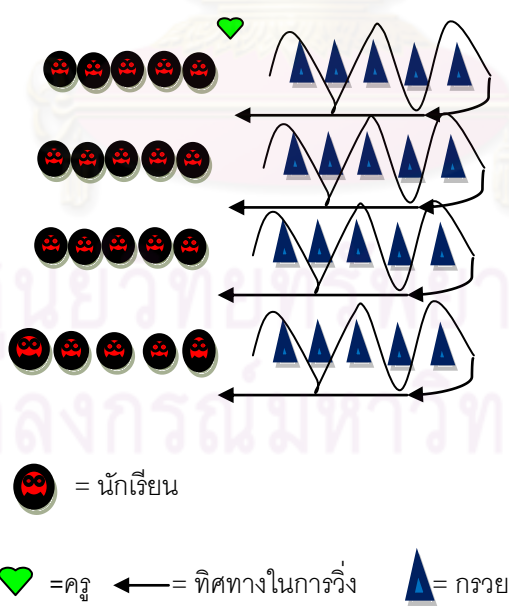

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมวิ่งซิกแซก
3. ปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอก
4. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

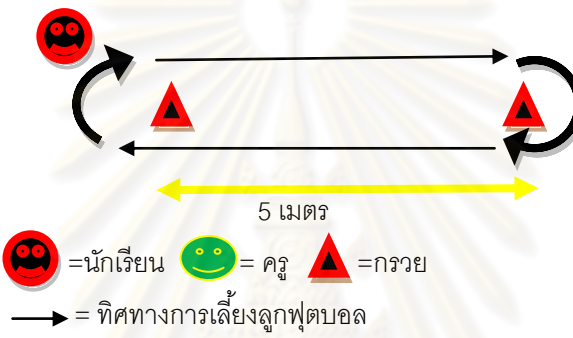

สาระการเรียนรู้

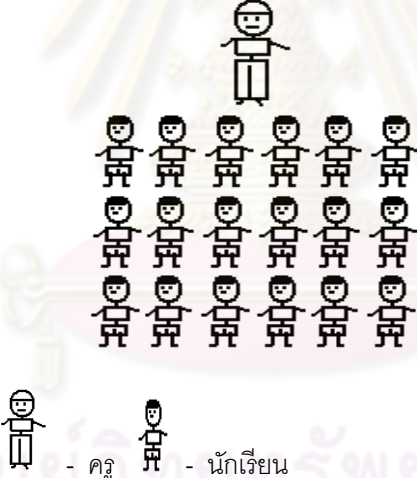
1. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
2. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๒๐ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนววจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๒๐ = ครู</p> <p>๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เล่นเกมวิ่งซิกแซก ให้แต่ละกลุ่มวิ่งซิกแซก จากนั้นวิ่งกลับไปต่อหลังเพื่อน กลุ่มไหนปฏิบัติครบทุกคนก่อนเป็นฝ่ายชนะ ดังรูป</p> <p> = นักเรียน = ครู = ทิศทางในการวิ่ง = กรวย </p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติตามกิจกรรมเล่นเกมวิ่งซิกแซกเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบอร์ก (1) ขั้นหลบหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ</p>	<p>6. ครูสาธิตการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอก</p> <p>7. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ครูให้นักเรียนเลี้ยงบอลอ้อมกรวย 5 รอบ โดยที่กรวยไม่ล้ม ภายในเวลา 2 นาที ดังรูป โดยห้ามกรวยล้ม(กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p> = นักเรียน = ครู = กรวย = ทิศทางการเลี้ยงลูกฟุตบอล </p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>(2)ชั้นแสงหารางวัล</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (3)ขั้นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p>	<p>8.ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา 1 คนออกมาปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดอันดับ1,2,3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องฝึกทักษะเพิ่ม</p> <p>5 เมตร</p> <p>☹️ =นักเรียน 😊 = ครู ▲ =กรวย → = ทิศทางการเลี้ยงลูกฟุตบอล</p> <p>9.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่ต้องการมุ่งหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10.ครูให้นักเรียนแข่งขันกันเลี้ยงลูกฟุตบอล กลุ่มไหนปฏิบัติเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ ดังรูป</p> <p>♥ = ครู ↪ = ทิศทาง ★ = นักเรียน ▲ = กรวย</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>(4)ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p> <p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 5 นาที)</p>	<p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและความสามัคคี)</p> <p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <div style="text-align: center;"> <p style="text-align: center;">- ครู - นักเรียน</p> </div> <p>15.ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16.ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในที่มของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p> <p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.ลูกฟุตบอล 2.กรวย 3.นกหวีด4.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 5 การเลี้ยงลูกฟุตบอล

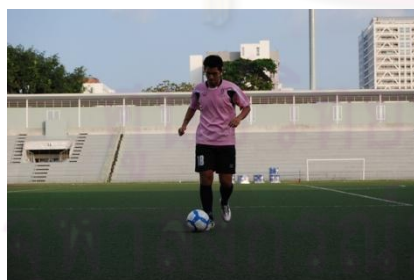
หลักการเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลโดยทั่วไป

1. โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
2. บังคับให้อยู่ระหว่างเท้าทั้งสอง
3. ควรเลี้ยงลูกบอลให้อยู่ใกล้กับเท้าทั้งสองข้างและอยู่ในระยะที่จะเล่นได้ทันที
4. ขณะเลี้ยงลูกควรมีการทรงตัวที่ดี
5. สายตาควรจับอยู่ที่ลูกบอลขณะเท้าสัมผัสลูกบอล

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านใน เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วหัวแม่เท้าสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าถึงช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ข้าเลี้ยงสายตาดูลูกบอล

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วก้อยสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าถึงช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ข้าเลี้ยงสายตาดูลูกบอล

**แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ

สม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกามีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณ
ในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

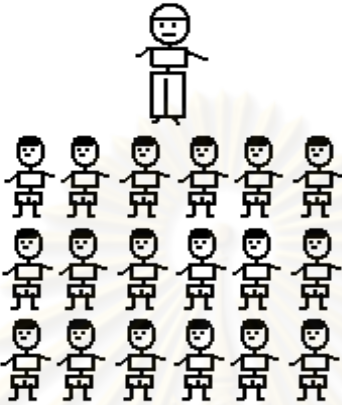
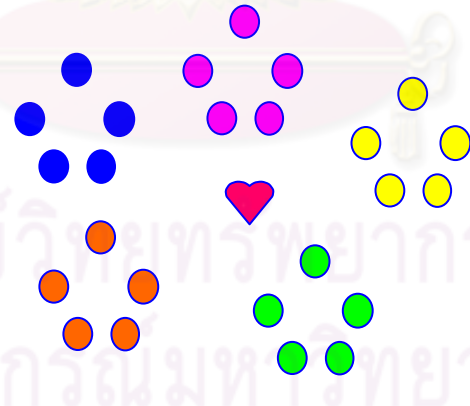
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญที่จะทำให้การเล่นฟุตบอลมีประสิทธิภาพคือทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเป็นการควบคุมลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกและยังเป็นการหลอกหลอหลบหลีกคู่ต่อสู้

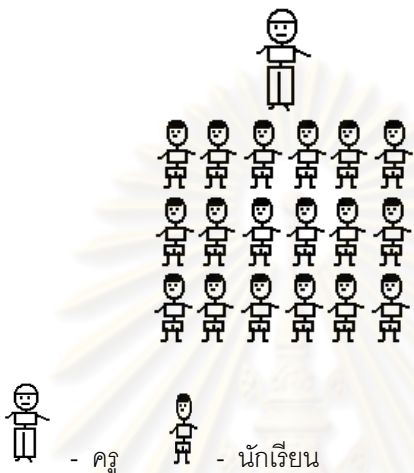
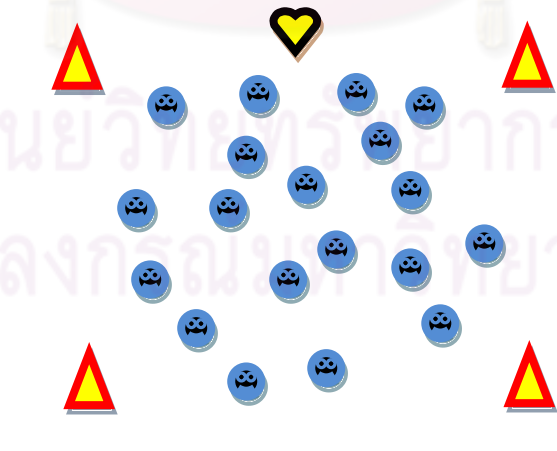
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมขาเดียวไล่จับ
- 3.ปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอกหลบหลีกคู่ต่อสู้
- 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

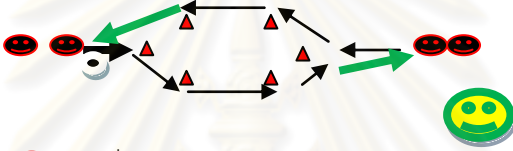
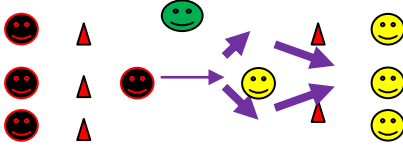
สาระการเรียนรู้

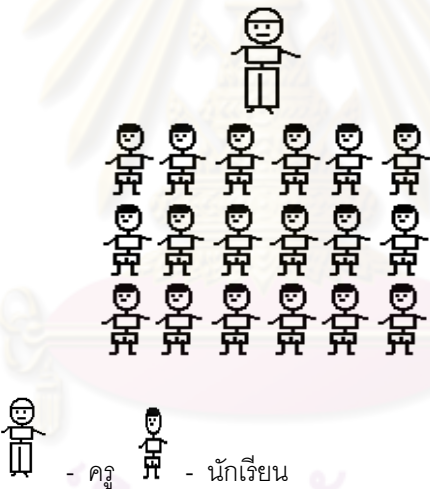
- 1.การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในหลบหลีกคู่ต่อสู้
- 2.การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกหลบหลีกคู่ต่อสู้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๓๐ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนววจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๓๐ = ครู</p> <p>๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียน เล่นเกม ขาเดียวไล่จับ โดยการให้นักเรียนทุกคน อยู่ในเขต โดยทุกคนต้องยืนขาเดียว สามารถเคลื่อนที่ไปรอบๆ ได้ แต่ห้ามออกจากเขต มีนักเรียนไล่จับ(เคลื่อนที่โดยใช้ขาเดียวทั้งหมด)ถ้า ตะโพนใคร นักเรียนคนนั้นต้องมาไล่แทน ดังรูป</p> <p>☺ = นักเรียน ▲ = เขตที่ครูวางไว้ ♥ = ครู</p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมขาเดียวไล่จับตีความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบอร์ก (1) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p>	<p>6. ครูสาธิตการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน-ข้างเท้าด้านนอกหลบหลีกคู่ต่อสู้</p> <p>7. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ครูให้นักเรียนเลี้ยงบอล 3 รอบ โดยที่กววยไม่ล้ม ภายในเวลา 2 นาที ดังรูป โดยห้ามกววยล้ม(กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ธรรม)</p> 	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>2) ชั้นแสงสว่างรางวัล</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้่นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (3) ขั้่นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p>	<p>8. ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก หลังจากนั้นครูสุมนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา 3 คนออกมาปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกหลบหลีก ดังรูปภายในเวลา 3 นาที นับจำนวนรอบ กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1,2,3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องออกมาแสดงทักษะหลังเลิกเรียน</p> <p>☹️ = นักเรียน ▲ = กรวย ⚪ = ลูกฟุตบอล → = ทิศทางการเลี้ยงลูกฟุตบอล 🟢 = ครู ➡️ = ทิศทางการส่งลูกฟุตบอล</p> <p>9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อน ๆ มอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันเลี้ยงลูกฟุตบอล กลุ่มไหนปฏิบัติเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ ดังรูป 2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ กลุ่มไหนทำประตูได้มากที่สุดชนะ ผลัดกันทีละฝั่งมีฝั่งรุกกะฝั่งรับ ดังรูป</p> <p>☹️ = ฝ่ายรุก 😊 = ฝ่ายรับ 🟢 = ครู ▲ = ประตู → = ทิศทางการเลี้ยง</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครู</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>กำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>(4)ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p> <p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 5 นาที)</p>	<p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่น(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอยและความสามัคคี)</p> <p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <div style="text-align: center;"> <p>- ครู - นักเรียน</p> </div> <p>15.ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16.ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p> <p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กรวย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล 5. นาฬิกาจับเวลา

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 6

การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก

หลักการเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีกโดยทั่วไป

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในหลบหลีก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วหัวแม่มือสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอลโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทิ้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเลื่องสายตาดูลูกบอล การเลี้ยงหลบหลีกนั้นต้องมีการโยกตัวเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ไปตรงข้ามกับด้านที่เราจะไป ถ้าจะไปทางซ้ายต้องมีการโยกตัวหลอกไปทางขวาแล้วใช้เท้าขวาเตะออกมาทางซ้าย

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วก้อยสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอลโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทิ้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเลื่องสายตาดูลูกบอล การเลี้ยงหลบหลีกนั้นต้องมีการโยกตัวเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ไปตรงข้ามกับด้านที่เราจะไป ถ้าจะไปทางขวาต้องมีการโยกตัวหลอกไปทางซ้ายแล้วใช้เท้าขวาเตะออกมาทางขวา

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การยิงประตู

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักรการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

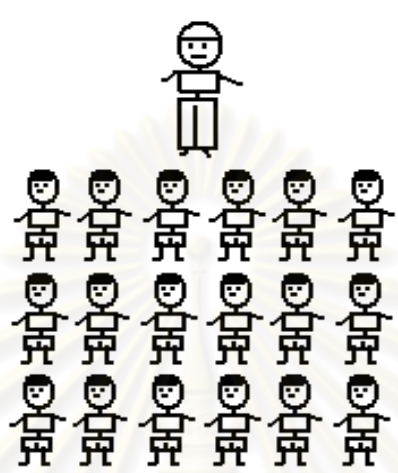
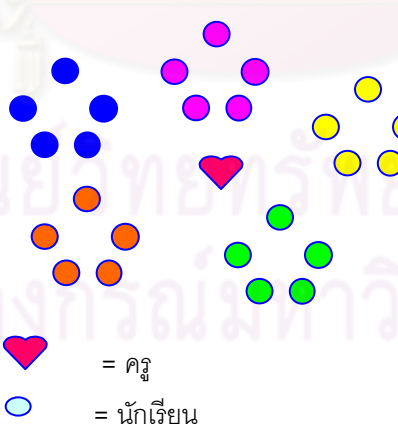
ทักษะที่สำคัญมากในการเล่นกีฬาฟุตบอลคือทักษะการยิงประตูในเกมกีฬาฟุตบอลตัวชี้วัดผลการแข่งขันในแต่ละเกมคือการนับผลต่างจำนวนประตู ทักษะการยิงประตูจึงจำเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญเพื่อที่จะให้การเล่นฟุตบอลเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

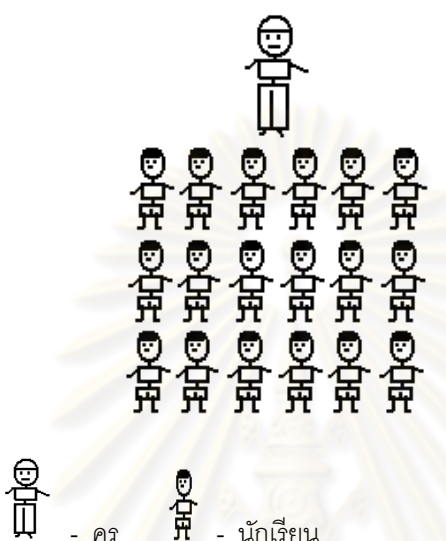

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถ
- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
  - 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมแฮตทึบล่า
  - 3.ปฏิบัติทักษะการยิงประตู
  - 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
  - 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

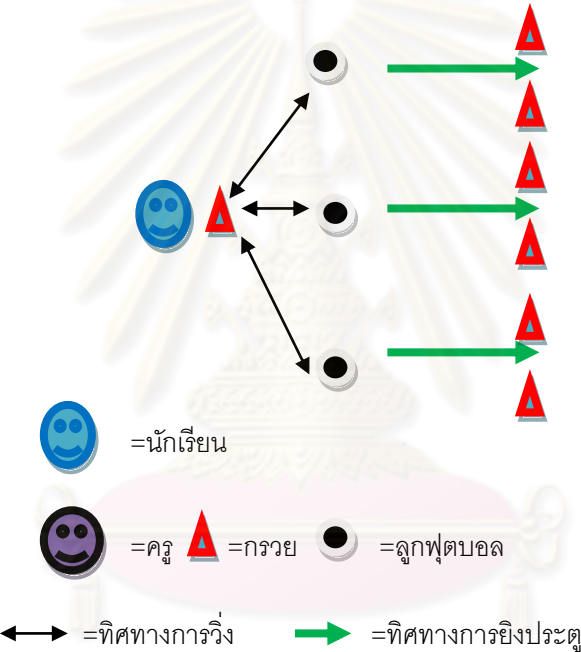

สาระการเรียนรู้

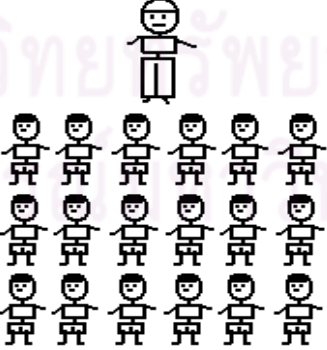

- 1.การยิงประตู

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๕๐ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนวณจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียน ยืดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๕๐ = ครู ๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียน เล่นเกม แห่ดักปลา อยู่ภายในพื้นที่ที่ครูเตรียมไว้ โดยการให้นักเรียนหนึ่งคนเป็นแห วิ่งไล่จับเพื่อนๆ โดยใครโดนจับได้มาเป็นแหโดยการวิ่งจับมือต่อกันไปเรื่อยๆ จนเหลือคนสุดท้าย ดังรูป</p> 	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติตามกิจกรรมเล่นเกม แห่ดักปลาเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต (1)ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</p>	<p>6.ครูสาธิตการยิงประตูที่ถูกต้อง</p> <p>7.แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละเท่าๆกัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษหลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 1 คน จากทุกกลุ่มออกปฏิบัติทักษะการยิงประตู โดยการยืนยิงประตู เน้นทิศทางให้ผ่านกรวย จำนวน 5 ลูก ครูตั้งเกณฑ์ให้นักเรียนต้องทำได้ 2 ลูก ดังรูป (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p> =นักเรียน =กรวย =ลูกฟุตบอล </p> <p> =ครู =ทิศทางกรวยประตู </p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>(2) ชั้นแสงสว่างรางวัล</p> <p>ขั้นที่ 4 ชื่อนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>แนวคิดโคลเบิร์ต</p> <p>(3) ชั้นทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ</p>	<p>8. ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก หลังจากนั้นครูสุมนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา 3 คนออกมาปฏิบัติทักษะการยิงประตูทีละคน ดังรูป กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุด อันดับ 1, 2, 3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องออกมาแสดงทักษะหลังเลิกเรียน</p> <p> =นักเรียน =ครู =กรวย =ลูกฟุตบอล =ทิศทางการวิ่ง =ทิศทางการยิงประตู </p> <p>9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อน ๆ ออหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันยิงประตู กลุ่มไหนยิงได้มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ ดังรูป</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในทีมสามารถปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนการยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>(4)ขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม</p> <p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (เวลา 5 นาที)</p>	 <p> = ครู ← = ทิศทางการส่งลูกฟุตบอล = นักเรียน = ประตู = ทิศทางการยิงประตู </p> <p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p> <p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p> - ครู - นักเรียน </p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
	15. ให้นักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 16. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม 17. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน 18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสุขภาพปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ 19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป 20. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว	สังเกตว่านักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กววย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล 5. นาฬิกาจับ

บันทึกหลังการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 7

การยิงประตู

พื้นฐานสำคัญในการยิงประตูก็คือ การวางขาหลักให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ถ้าขาหลักยังอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลายิงลูกบอลจะโด่งมากเท่านั้น ถ้าขาหลักยื่นเคียงข้างกับลูกบอล ลูกที่เราเตะไปจะพุ่งเลียดหรือไม่ก็จะอยู่ในระดับเข่า

วิธีการในการยิงประตู

1. วางขาหลักให้ ถูกต้อง ก้าวเท้ายาวๆ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมายที่ต้องการไปข้างหน้า
2. ให้ศรษะอยู่เหนือลูกบอลหรือล้ำไปด้านหน้าเล็กน้อย
3. หัวเข่าของขาที่จะใช้เตะต้องอยู่เหนือลูกบอลในจังหวะที่เท้าถูกลูกบอล
4. เหยียดขาตามไปด้วย

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ การเล่นเป็นทีม

ชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิต
วิญญาณในการ แข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

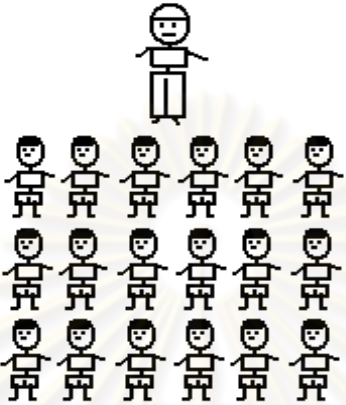
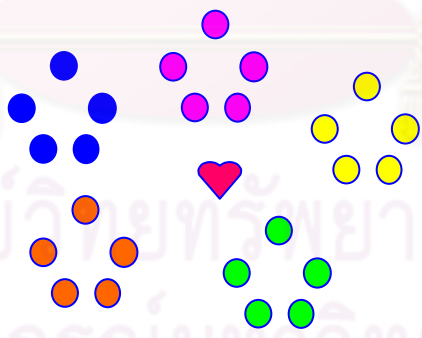
กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่จำเป็นต้องมีการสร้างความสัมพันธ์และการประสานงานร่วมกันกับผู้อื่นจึงควรได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความเข้าใจในวิธีการในการเล่นเป็นทีมร่วมกันเพื่อให้การเล่นกีฬาฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

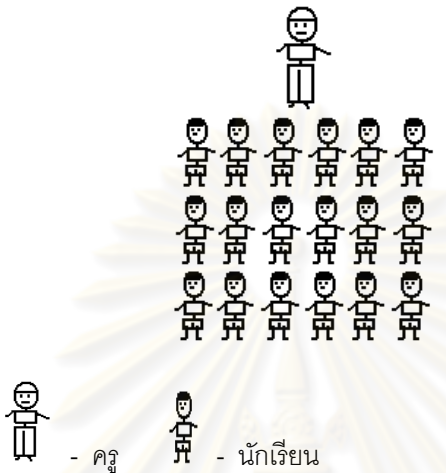
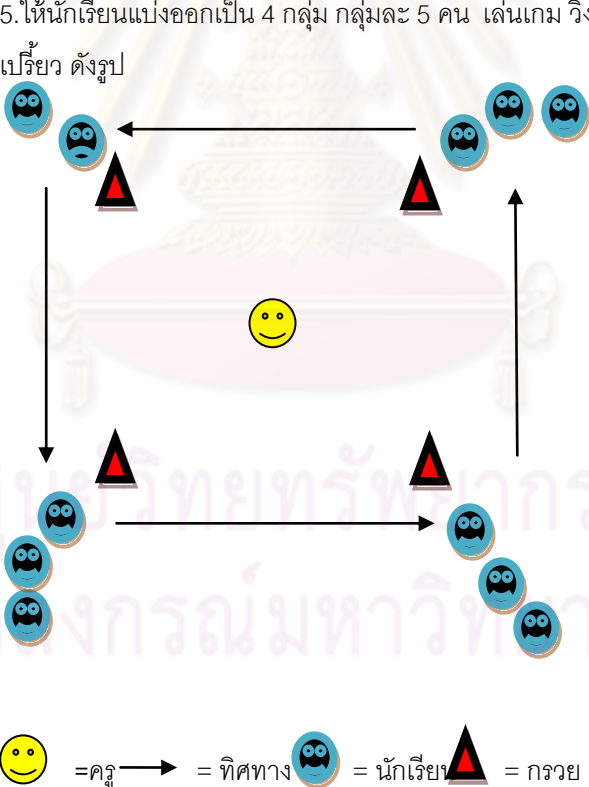
จุดประสงค์การเรียนรู้

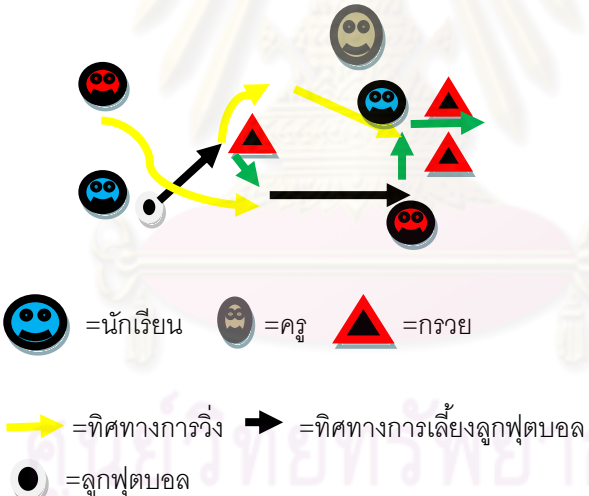

- 1.อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการเล่นเกมวิ่งเปรี๊ยะ
- 3.เล่นกีฬาฟุตบอลเป็นทีมร่วมกับเพื่อน
- 4.แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาออกมาครบทั้ง 5 ด้าน(รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลได้

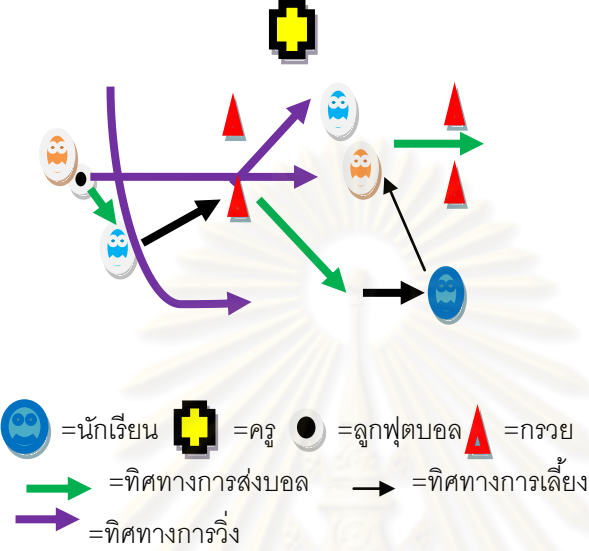
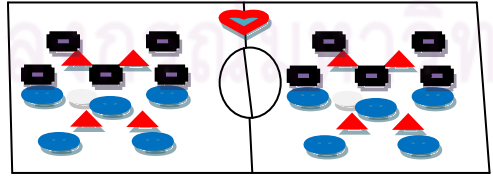
สาระการเรียนรู้

- 1.การเล่นทีม 2 ต่อ 1
- 2.การเล่นทีม 3 ต่อ 2
- 3.การเล่นทีม 3 ต่อ 3

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>๒๒ - ครู ๓๐ - นักเรียน</p> <p>2. สำนวณจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียน</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียน ยึดเหยียดกล้ามเนื้อตามครู 10 ท่า</p> <p>๒๒ = ครู</p> <p>๓๐ = นักเรียน</p>	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เล่นเกม วิ่งเปรี้ยว ดังรูป</p> <p>=ครู → = ทิศทาง = นักเรียน = กรวย</p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมวิ่งเปรี้ยวเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึก ปฏิบัติ (10 นาที) แนวคิดโคลเบิร์ต เบิร์ต (1)ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ</p> <p>(2)ขั้นแสวงหา รางวัล</p>	<p>6.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการในการเล่นทีม 2 ต่อ 1, 3 ต่อ 2,3 ต่อ 3 7.แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละเท่าๆกัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึก ตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใด ปฏิบัติทักษะได้ต่ำกว่าที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษ หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2คน ออกมาปฏิบัติทักษะการเล่นทีม โดยการ เล่นทีม 2 ต่อ 1 ปฏิบัติทีมละ 3 ครั้ง นักเรียนต้องสามารถทำได้ 2 ประตุ ดงรูป (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึก ปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมี ระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p> =นักเรียน =ครู =กรรยา =ทิศทางการวิ่ง =ทิศทางการเลี้ยงลูกฟุตบอล =ลูกฟุตบอล </p> <p>8.ครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติการเล่นทีม 3 ต่อ 2 หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา 3 คนออกมาปฏิบัติการเล่น ทีม ทีมละ 3 ครั้ง ดงรูป กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1,2,3 จะได้พักก่อนส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องออกมาแสดง ทักษะหลังเลิกเรียน</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือ กันภายในกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนในกลุ่ม สามารถปฏิบัติ ทักษะได้ตามเกณฑ์ ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือ กันภายในกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนในกลุ่ม สามารถปฏิบัติ ทักษะได้สูงกว่า เกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ต	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้น นำไปใช้ (20 นาที) แนวคิดโคลเบิร์ต (3)ขั้นทำตามผู้อื่น ที่เห็นชอบ</p>	<div style="text-align: center;"> <p> ● =นักเรียน + =ครู ● =ลูกฟุตบอล ▲ =กรวย → =ทิศทางการส่งบอล → =ทิศทางการเลี้ยง → =ทิศทางการวิ่ง </p> </div> <p>9.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคน พร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกัน และกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ ตามที่เพื่อนยอมรับหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>10.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเล่นทีมสนามเล็ก 2 สนาม ทีมละ 3 คน สามารถสลับกันได้ มีทีมที่เป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ โดยเล่นทีมละ 3 นาที ดังรูป</p> <div style="text-align: center;"> <p> ● =ฝ่ายรุก + =ฝ่ายรับ ▲ =กรวย ♥ =ครู ● =ลูกฟุตบอล </p> </div> <p>11.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆกันเพื่อแข่งขังเล่นกีฬา ฟุตบอล</p>	<p>สังเกตการร่วม ปฏิบัติกิจกรรมของ นักเรียนการยอมรับ ผลการประเมิน ความสามารถและ ยินยอมปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง ตามคำแนะนำของ สมาชิกในกลุ่ม</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>(4) ชั้น ทำ ตาม หน้าที่ของสังคม</p> <p>ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (เวลา 3 - 5 นาที)</p>	<p>12.ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>13.ให้นักเรียน 2 กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่น(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p> <p>14. ให้นักเรียนเข้าตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>15.ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>16.ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>17.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ทั้ง 5 ด้าน</p> <p>18. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>19. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>20. ครูให้หัวหน้าสั่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบในทีมของ นักเรียนและการ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ เพื่อนๆได้มอบหมาย</p> <p>สังเกตว่านักเรียน คลายอุ่นโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้ หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 2. กววย 3. นกหวีด 4. สนามฟุตบอล 5. นาฬิกาจับ

บันทึกหลังการสอน

.....
.....

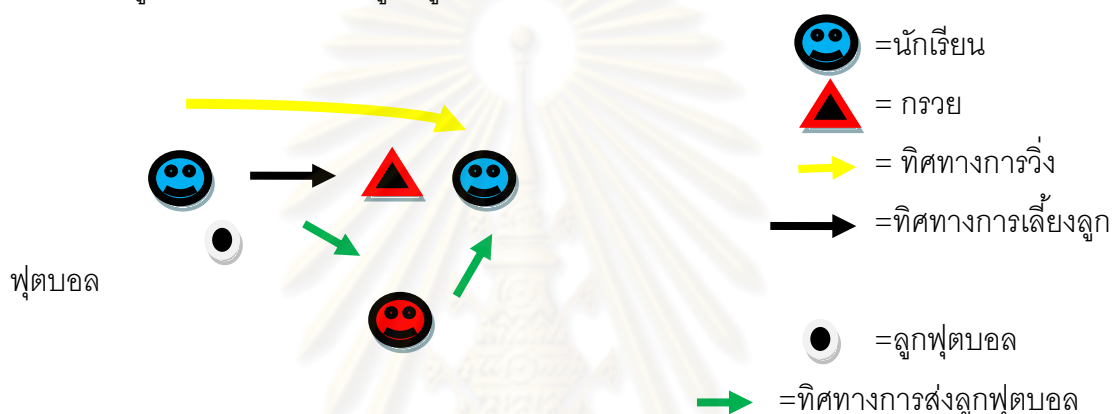
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเล่นเป็นทีม

การเล่นเป็นทีมเบื้องต้นนั้นต้องเรียนรู้วิธีการและกลยุทธ์ต่างๆ ในการเอาชนะคู่ต่อสู้ ประกอบไปด้วยการเล่น 2:1 ,3:2 ฯลฯ มีทั้งฝ่ายรุกแล้วฝ่ายรับ และต้องใช้ทักษะต่างๆ ของแต่ละบุคคล ได้แก่

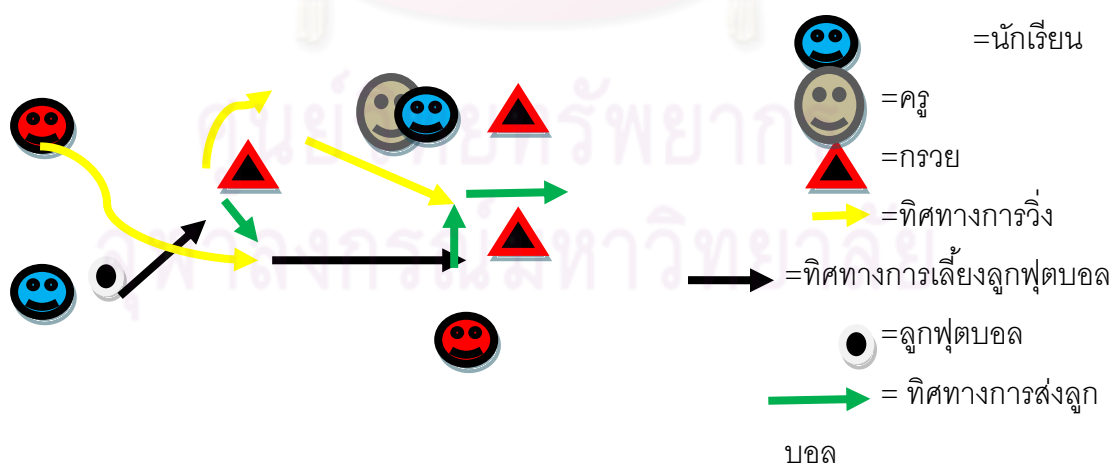
การทำซึ่ง

เป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกและส่งให้เพื่อนร่วมทีม และให้เพื่อนร่วมทีมที่ได้รับลูกส่งกลับคืนผู้ส่งอีกครั้งเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ที่เป็นฝ่ายรับ

การเลี้ยงอ้อมหลัง

เป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกมุ่งหน้าเข้าหาฝ่ายรับและให้เพื่อนร่วมทีมวิ่งอ้อมหลังผู้ที่ครอบครองบอล ฝ่ายรับก็จะพยายามเข้าแย่งบอลจากฝ่ายรุกจากผู้ครอบครองบอล และผู้ครอบครองบอลส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมอีกคนเพื่อครอบครองบอลต่อไป

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านการมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยพิจารณาคุณลักษณะสำคัญทางด้านการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนการสอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ขั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976)

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ขั้นสนองความต้องการของตน คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการ และการแลกเปลี่ยน

ขั้นที่ 3 ขั้นการยอมรับของสังคม คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

ขั้นที่ 4 ขั้นกฎเกณฑ์ของสังคม คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม

โครงสร้างของแบบทดสอบ

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

การให้คะแนน

- คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1
- คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2
- คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3
- คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4

แบบทดสอบ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

1. ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.มีบุญ ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของ ด.ช.มีบุญ พ่ายแพ้การแข่งขัน คุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มีบุญ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. จับมือกับคู่แข่ง ถ้าเพื่อนๆ ทุกคนจับ
- ข. จับมือกับคู่แข่ง เพื่อแสดงความยินดี
- ค. จับมือกับคู่แข่ง เฉพาะคนที่ไม่เล่นรุนแรง
- ง. จับมือกับคู่แข่ง เพราะคุณครูสั่ง

2. ในกิจกรรมการเล่นชิงบอล กลุ่มของ ด.ช.ชัยรัตน์ ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชัยรัตน์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขอให้ครูให้คะแนนใหม่เป็นรายบุคคล
- ข. บอกเพื่อนว่าทำได้ดีแล้ว คุณครูไม่ควรตัดคะแนน
- ค. เชื้อคุณครูเพราะคุณครูเป็นผู้ให้คะแนน
- ง. ยอมรับความผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไข

3. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ชวิน ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ ด.ช.ชวิน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชวิน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ทำฟาล์วบ้างเพื่อเอาคืน
- ข. ยกโทษให้ เพราะไม่อยากมีเรื่อง
- ค. ยกโทษให้ เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม
- ง. ยกโทษให้ เพราะเป็นการเล่นกีฬา

4. ในการแข่งขันเลี้ยงลูกฟุตบอล ทีมของ ด.ญ.รุ่งนภา ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้งเดียว คุณครูจึงตำหนิ ด.ญ.รุ่งนภา เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.รุ่งนภา นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยอมรับผิดแทนเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ข. ไม่ยอมรับผิด เพราะไม่ใช่ความผิดของตนเอง
- ค. ยอมรับผิด เพราะทีมของตนแพ้การแข่งขัน
- ง. ไม่ยอมรับผิด เพราะอยากให้ครูตำหนิเพื่อนบ้าง

ความยุติธรรม

5. ในการแข่งขันเตะลูกฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินผลการแข่งขัน กลุ่มของ ด.ช.ธนากร ทำการเตะลูกฟุตบอลได้ไม่ดีเท่ากับกลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนากร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ให้คะแนนเท่ากัน จะได้เสมอกัน
- ข. ให้คะแนนกลุ่มตนเองน้อย เพราะแสดงได้ไม่ดี
- ค. ให้คะแนนกลุ่มตนเองน้อย เพราะกลัวคุณครูตำหนิ
- ง. ให้คะแนนกลุ่มตนเองตามที่เพื่อนๆ บอก

6. ในการแข่งขันฟุตบอล ทีมของ ด.ช.ประณพ มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ได้เปรียบคนอื่นๆ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ประณพ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นว่าตนเองเก่ง
- ข. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพราะจะได้ไปอยู่กับทีมอื่นบ้าง
- ค. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพื่อให้แข่งขันกันอย่างยุติธรรม
- ง. เล่นเต็มที่ เพราะคุณครูบอกให้แข่งขันกันได้แล้ว

7. ในการเรียนวิชาฟุตบอล ลูกบอลของกลุ่ม ด.ช.พรเทพ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่า กลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พรเทพ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เชื่อเพื่อน เพราะเป็นเพื่อนสนิทของตน
- ข. เชื่อเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มก็คิดเหมือนกัน
- ค. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะควรสอบถามให้แน่ใจ
- ง. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะกลุ่มข้างๆ ตัวโตกว่า

8. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.นนทกร เล่นฟุตบอลเก่ง มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นนทกร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไม่ไป เพราะไม่ยุติธรรมกับทีมอื่น
- ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. ไปเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน
- ง. ไปเล่น เพราะอยากให้เพื่อนเลี้ยงขนม

ความสามัคคี

9. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล **เพื่อนในทีม** ของ ด.ช.ศุภกร เกิดทะเลาะกันในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ศุภกร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เข้าไปห้าม จะได้แข่งขันต่อ
- ข. เข้าไปห้าม เพราะกลัวถูกลงโทษ
- ค. เข้าไปห้าม เพื่อให้ทีมเกิดความสามัคคี
- ง. เข้าไปห้าม เพื่อให้เพื่อนเห็นความหวังดีของตน

10. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล **เพื่อน ๆ** ของ ด.ช.ธนภัทร ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ ด.ช.ธนภัทร ไม่ชอบเล่นฟุตบอล ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ธนภัทร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เล่นกับเพื่อน เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ข. เล่นกับเพื่อน เพื่อจะได้ชวนเพื่อนไปเล่นอย่างอื่นบ้าง
- ค. เล่นกับเพื่อน เพื่อความสามัคคีของทีม
- ง. เล่นกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ

11. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ช.มานะ ได้อยู่ที่ทีมเดียวกันกับ **เพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ** ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มานะ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะอยากให้ทีมชนะ
- ข. ตั้งใจเล่น เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ค. ตั้งใจเล่น เพื่อแสดงความสามัคคี
- ง. ตั้งใจเล่น เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม

12. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.ใจรัก เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า ด.ช.ใจรัก จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ใจรัก นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. พยายามเล่นเต็มที่ เพื่อให้เพื่อนโกรธ
- ข. พยายามยิงประตูให้มากที่สุด แล้วให้เพื่อนคอยป้องกันประตู
- ค. บอกให้ทุกคนช่วยการเล่น จะได้ชนะการแข่งขัน
- ง. ตั้งใจเล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นความสามารถ

ความรับผิดชอบ

13. ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.วิเศษ อยากเป็นผู้เล่นเพราะจะได้ยิงประตู แต่คุณครูกลับให้ ด.ช.วิเศษ ไปเป็นผู้รักษาประตูเพราะตัวสูง ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิเศษ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะมีความสำคัญต่อการแข่งขัน
- ข. ตั้งใจเล่น เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากยิงประตู
- ง. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากให้คุณครูเห็นความสามารถ

14. ในการแข่งขันฟุตบอล ด.ช.กิตติศักดิ์ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขัน เพราะเล่นกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า ด.ช.กิตติศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.กิตติศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ
- ข. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพราะไม่อยากให้ทีมแพ้
- ค. ลงแข่งขัน เพราะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ง. ลงแข่งขัน เพราะกลัวถูกครูลงโทษ

15. ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาฟุตบอล ครูมอบหมายให้ ด.ช.พันธ์ **จดชื่อเพื่อน** **นักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม** มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พันธ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไม่จดชื่อเพื่อน เพื่อให้ไม่ให้เพื่อนถูกครูลงโทษ
- ข. ไม่จดชื่อเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ค. จดชื่อเพื่อน เพราะกลัวคุณครูตำหนิ
- ง. จดชื่อเพื่อน เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

16. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ด.ช.นพ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีม ทั้งๆ ที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นพ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไม่พอใจ เพราะไม่ได้เป็นตัวจริง
- ข. ไม่พอใจ เพราะครูไม่เห็นความสามารถ
- ค. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะกลัวถูกไล่ออกจากทีม
- ง. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะมีความสำคัญต่อทีม

ความมีระเบียบวินัย

17. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ **เพื่อนๆ** ของ ด.ช.วิวัฒน์ ก็หยุดวิ่งถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วิวัฒน์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. วิ่งต่อไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ข. วิ่งต่อไป จะได้มีสุขภาพที่ดี
- ค. หยุดวิ่ง เพราะจะได้ไม่เหนื่อย
- ง. หยุดวิ่ง เหมือนกับเพื่อนๆ

18. ในการแข่งขันกีฬา ด.ช.อุดม มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ ด.ช.อุดม ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.อุดม นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขอโทษคุณครูเพื่อจะได้ลงแข่งขัน
- ข. ขอโทษคุณครูเพื่อไม่ให้คุณครูลงโทษ
- ค. ขอโทษคุณครูและสำนึกผิด
- ง. ขอโทษคุณครูเพื่อให้คุณครูชื่นชม

19. ในการเรียนวิชาฟุตบอลครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อครูไม่อยู่ **เพื่อนๆ** ใน **กลุ่ม**ของ ด.ช.พิทักษ์ ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.พิทักษ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ชักชวนเพื่อนๆ ให้ไปทำการบริหารร่างกาย
- ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน
- ง. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่น เพราะสนุกกว่าการเรียน

20. ในการเรียนวิชาฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ ด.ช.นที **ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้อง**จึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นที นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เข้าเรียนตามปกติ และให้คุณครูลงโทษ
- ข. เข้าเรียนตามปกติ เพื่อให้ทุกคนชื่นชม
- ค. ไม่เข้าเรียน เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ง. ไม่เข้าเรียน จะได้เล่นอยู่ที่ห้อง

การให้คะแนน

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	3	4	2	1	11	2	1	4	3
2	2	1	3	4	12	1	2	4	3
3	2	1	3	4	13	4	1	2	3
4	3	1	4	2	14	3	2	4	1
5	2	4	1	3	15	2	3	1	4
6	3	2	4	1	16	2	3	1	4
7	2	3	4	1	17	1	4	2	3
8	4	1	3	2	18	2	1	4	3
9	2	1	4	3	19	4	1	3	2
10	1	2	4	3	20	4	3	1	2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612
 ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0229 วันที่ 20 มกราคม 2554
 เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ด้วย นายอภิวัฒน์ จั่งลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์ทัศนีย์ ศรีพิพัฒน์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์ทัศนีย์ ศรีพิพัฒน์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0225

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิวัฒน์ จิวลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราษุทธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0226

วันที่ 20 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ดมยา

ด้วย นายอภิวัฒน์ จั่งลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

อรุณศรี

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณศรี รัตนอุบล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0228

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรกฏา นักร้อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิวัฒน์ จั่งลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สรายุทธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0227

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรพิมพ์ ธีระวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิวัฒน์ จั่งลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ศูนย์วิทยพัรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0230

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

20 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอุทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอภิวัฒน์ จิวลำหิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบกับนักเรียนระดับประถมศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

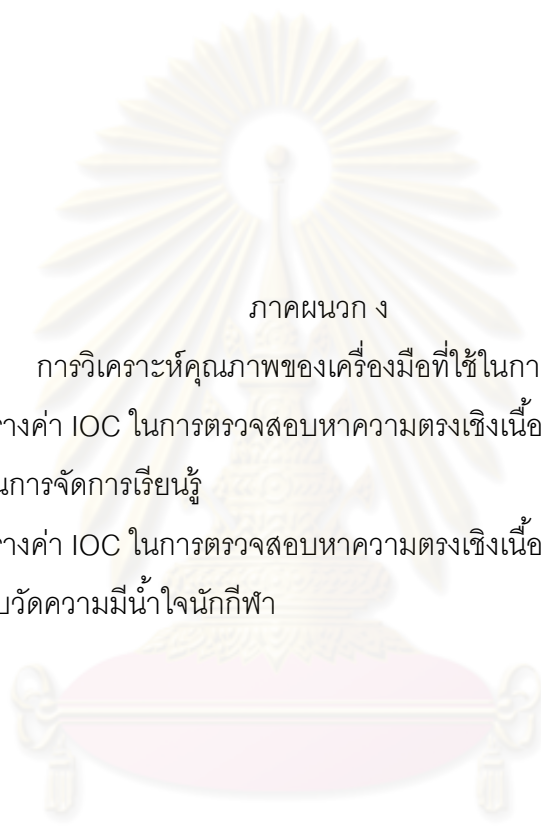
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา(Content validity)ของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา(Content validity)ของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
1.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหารางวัล	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตามหน้าที่สังคม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม							0.94	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
2.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
3.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
4.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.84	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
5.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
6.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
7.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
8.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สารการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นหลบหลีก การถูกลงโทษ	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นแสวงหา รางวัล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นทำตาม หน้าที่สังคม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1.1 การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อหาค่าความเที่ยง โดยการใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach alpha coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ k = จำนวนข้อสอบ
 S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด
 หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

(Mehren and Lehmann, 1975 อ้างถึงในประคอง กรวรรณสูตร, 2538: 47-48)

1.1.2 การหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาทางการเรียนกับวัตถุประสงค์ (ค่าดัชนี IOC)

$$IOC = \frac{R}{N}$$

เมื่อ IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
 R = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ
 โดยกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0 และ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC (Item-Objective Congruency Index) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50

(กองวิจัยทางการศึกษา, 2545)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนแบบความมีน้ำใจนักกีฬา

$$\bar{X} = \frac{\sum \bar{X}}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum \bar{X}$	=	ผลรวมของคะแนน
	N	=	จำนวนผู้สอบ

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545)

2.2 การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

$$S = \frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}$$

เมื่อ	S	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	=	คะแนน
	$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	n	=	จำนวนข้อมูล

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545)

2.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนเรียน และหลังเรียนภายในกลุ่มเดียวกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	D	=	ผลต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	N	=	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ

(ประคอง กรวรรณสูตร, 2538: 111)

2.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการ
เรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

$$, df = n_1 + n_2 - 2$$

หรือ

$$S^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$\bar{x}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

$\bar{x}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง

n_1 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบของกลุ่มควบคุม

n_2 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบของกลุ่มทดลอง

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545: 183)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
ภาพการจัดการเรียนรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในด้าน ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย โดยการตรวจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การมาเรียน ความตรงต่อเวลา

ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย และปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความสามัคคี

ชั้นอธิบายสถิติและฝึกปฏิบัติ

ในชั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความสามัคคี

ชั้นนำไปใช้

ในขั้นนี้ผู้วิจัย ได้ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี

ขั้นสรุป

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา และมีการยกตัวอย่างของนักเรียนที่แสดงความเป็นน้ำใจนักกีฬาประกอบ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอภิวัฒน์ จั้วลำหิ้น เกิดวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2529 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายที่ โรงเรียนปทุมคงคา เมื่อปีพ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาการโค้ชและจิตวิทยาการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2550 และเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อพ.ศ. 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย